

Επίσημη Εφημερίδα L 226

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

56ο έτος

24 Αυγούστου 2013

Περιεχόμενα

I Νομοθετικές πράξεις

ΟΔΗΓΙΕΣ

- ★ Οδηγία 2013/39/EU του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Αυγούστου 2013, για την τροποποίηση των οδηγιών 2000/60/EK και 2008/105/EK όσον αφορά τις ουσίες προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων⁽¹⁾ 1

II Μη νομοθετικές πράξεις

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 805/2013 της Επιτροπής, της 23ης Αυγούστου 2013, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών εισαγωγής για τον προσδιορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών 18

ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΦΟΡΕΙΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΣΥΣΤΑΘΕΙ ΜΕ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

- ★ Κανονισμός αριθ. 80 της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (ΟΕΕ/ΗΕ) — Ενιαίες διατάξεις σχετικά με την έγκριση των καθισμάτων επιβατικών οχημάτων μεγάλης χωρητικότητας και των ιδιων των οχημάτων όσον αφορά την αντοχή των καθισμάτων και των αγκυρώσεών τους 20

Τιμή: 3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

(¹) Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

EL

Οι πράξεις των οποίων οι τίτλοι έχουν τυπωθεί με λευκά στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχείρισεως που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

Ανακοίνωση προς τους αναγνώστες — Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 216/2013 του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2013, για την ηλεκτρονική δημοσίευση της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλέπε σελίδα 3 του εξωφύλλου)

Σημείωση για τους αναγνώστες — Τρόπος παραπομπής σε πράξεις (βλέπε σελίδα 3 του εξωφύλλου)

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2013/39/EU ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 12ης Αυγούστου 2013

για την τροποποίηση των οδηγιών 2000/60/EK και 2008/105/EK όσον αφορά τις ουσίες προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 192 παράγραφος 1,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβιβαστης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η χημική ρύπανση των επιφανειακών υδάτων συνιστά απειλή για το υδάτινο περιβάλλον, με επιπτώσεις όπως η οξεία και η χρόνια τοξικότητα στους υδρόβιους οργανισμούς, η σύρευση ρυπογόνων ουσιών στο οικοσύστημα και οι απώλειες ενδιαιτημάτων και βιοποικιλότητας, και συνιστά επίσης απειλή για την ανθρώπινη υγεία. Θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στον εντοπισμό των αιτιών της ρύπανσης και στην αντιμετώπιση των εκπομπών ρυπογόνων ουσιών στην πηγή, με τον αποτελεσματικότερο από οικονομική και περιβαλλοντική άποψη τρόπο.
- (2) Σύμφωνα με άρθρο 191 παράγραφος 2 δεύτερη περίοδος της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), η πολιτική της Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος στηρίζεται στις αρχές της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης, της επανόρθωσης των καταστροφών του περιβάλλοντος, κατά προτεραιότητα στην πηγή, καθώς και στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει».
- (3) Η επεξεργασία των λυμάτων μπορεί να αποβεί πολύ δαπανηρή. Προκειμένου να διευκολυνθεί η φθηνότερη και αποδοτικότερη επεξεργασία, θα μπορούσε να τονωθεί η ανάπτυξη καινοτόμων τεχνολογιών επεξεργασίας των υδάτων.

⁽¹⁾ EE C 229 της 31.7.2012, σ. 116.

⁽²⁾ EE C 17 της 19.1.2013, σ. 91.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 2ας Ιουλίου 2013 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 22ας Ιουλίου 2013.

(4) Η οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων⁽⁴⁾, ορίζει στρατηγική για την αντιμετώπιση της ρύπανσης των υδάτων. Στο πλαίσιο της εν λόγω στρατηγικής προσδιορίζονται οι ουσίες προτεραιότητας μεταξύ αυτών που παρουσιάζουν σημαντικό κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού σε επίπεδο Ένωσης. Με την απόφαση αριθ. 2455/2001/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2001, για τη θέσπιση καταλόγου ουσιών προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων⁽⁵⁾, καταρτίστηκε ο πρώτος κατάλογος με τις 33 ουσίες ή ομάδες ουσιών που χαρακτηρίστηκαν ως ουσίες προτεραιότητας σε επίπεδο Ένωσης προκειμένου να συμπεριληφθούν στο παράρτημα X της οδηγίας 2000/60/EK.

(5) Η οδηγία 2008/105/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων⁽⁶⁾, ορίζει πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος (ΠΠΠ), σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/EK, για τις 33 ουσίες προτεραιότητας που καθορίζονται στην απόφαση αριθ. 2455/2001/EK και για οκτώ επιπλέον ρυπογόνες ουσίες που είχαν ήδη υπαχθεί σε ρύθμιση σε επίπεδο Ένωσης.

(6) Σύμφωνα με το άρθρο 191 παράγραφος 3 ΣΛΕΕ, κατά την εκπόνηση της πολιτικής της στον τομέα του περιβάλλοντος, η Ένωση λαμβάνει υπόψη τα διαμέσιμα επιστημονικά και τεχνικά δεδομένα, τις συνθήκες του περιβάλλοντος στις διάφορες περιοχές της Ένωσης, τα πλεονεκτήματα και τις επιβαρύνσεις που μπορούν να προκύψουν από τη δράση ή την απουσία δράσης καθώς και την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της Ένωσης στο σύνολό της και την ισόρροπη ανάπτυξη των περιοχών της. Θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι επιστημονικοί, περιβαλλοντικοί και κοινωνικοοικονομικοί παράγοντες στην ανάπτυξη οικονομικά αποδοτικής και αναλογικής πολιτικής για την πρόληψη και τον έλεγχο της χημικής ρύπανσης των επιφανειακών υδάτων, συμπεριλαμβανομένης της επανεξέτασης του καταλόγου των

⁽⁴⁾ EE L 327 της 22.12.2000, σ. 1.

⁽⁵⁾ EE L 331 της 15.12.2001, σ. 1.

⁽⁶⁾ EE L 348 της 24.12.2008, σ. 84.

- ουσιών προτεραιότητας σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 4 της οδηγίας 2000/60/EK. Για την εκπλήρωση του εν λόγω στόχου, όταν πρέπει να τηρείται με συνέπεια η θεμελιώδης αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», η οποία διέπει την οδηγία 2000/60/EK.
- (7) Η Επιτροπή επανεξέτασε τον κατάλογο των ουσιών προτεραιότητας σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 4 της οδηγίας 2000/60/EK και το άρθρο 8 της οδηγίας 2008/105/EK και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ενδείκνυνται η τροποποίηση του καταλόγου με τον προσδιορισμό νέων ουσιών για δράση κατά προτεραιότητα σε επίπεδο Ένωσης, με τον καθορισμό ΠΠΠ για τις πρόσφατα χαρακτηρισμένες ουσίες αυτές, με την αναθεώρηση των ΠΠΠ για ορισμένες υφιστάμενες ουσίες λαμβάνοντας υπόψη την επιστημονική πρόσδοτο και τον καθορισμό ΠΠΠ ως προς τους ζώντες οργανισμούς για ορισμένες υφιστάμενες και πρόσφατα χαρακτηρισμένες ουσίες προτεραιότητας.
- (8) Η επανεξέταση του καταλόγου των ουσιών προτεραιότητας πραγματοποιήθηκε κατόπιν εκτεταμένης διαβούλευσης με εμπειρογνώμονες των υπηρεσιών της Επιτροπής, των κρατών μελών, των ενδιαφερόμενων φορέων και της επιστημονικής επιτροπής για την υγεία και τους περιβαλλοντικούς κινδύνους.
- (9) Τα αναθεωρημένα ΠΠΠ για τις υφιστάμενες ουσίες προτεραιότητας θα πρέπει να ληφθούν υπόψη για πρώτη φορά όσον αφορά τα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού που καλύπτουν την περίοδο μεταξύ 2015 και 2021. Οι πρόσφατα χαρακτηρισμένες ουσίες προτεραιότητας και τα ΠΠΠ τους θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τη σύσταση πρόσθιτων προγραμμάτων παρακολούθησης και των προκαταρκτικών προγραμμάτων μέτρων που θα υποβληθούν ως το τέλος του 2018. Για την επίτευξη του στόχου της καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων, τα αναθεωρημένα ΠΠΠ για τις υφιστάμενες ουσίες προτεραιότητας θα πρέπει να έχουν επιτευχθεί έως το τέλος του 2021 και τα ΠΠΠ για πρόσφατα χαρακτηρισμένες ουσίες προτεραιότητας έως το τέλος του 2027, με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφοι 4 έως 9 της οδηγίας 2000/60/EK, το οποίο προβλέπει, μεταξύ άλλων, την παράταση των προθεσμιών για την επίτευξη του στόχου της καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων, τη δυνατότητα επιδίωξης λιγότερο αυστηρών περιβαλλοντικών στόχων για συγκεκριμένα υδατικά συστήματα λόγω δυσανάλογου κόστους και/ή κοινωνικοοικονομικών αναγκών, υπό την προϋπόθεση ότι δεν σημειώνεται περαιτέρω υποβάθμιση της κατάστασης του πληττόμενου υδατικού συστήματος. Ο καθορισμός της χημικής κατάστασης για τα επιφανειακά ύδατα κατά τη λήξη της προθεσμίας του 2015, όπως ορίζεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2000/60/EK, θα πρέπει, επομένως, να βασίζεται αποκλειστικά στις ουσίες και τα ΠΠΠ που ορίζονται στην οδηγία 2008/105/EK υπό τη μορφή που έχει τη 13η Ιανουαρίου 2009, εκτός αν τα εν λόγω ΠΠΠ είναι αυστηρότερα των αναθεωρημένων ΠΠΠ σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, οπότε και όταν πρέπει να εφαρμόζονται τα τελευταία.
- (10) Μετά την έκδοση της οδηγίας 2000/60/EK, εκδόθηκαν πολυάριθμες νομοθετικές πράξεις της Ένωσης που συνιστούν έλεγχο των εκπομπών για επιμέρους ουσίες προτεραιότητας, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 6 της εν λόγω οδηγίας. Επιπλέον, πολυάριθμα μέτρα περιβαλλοντικής προστασίας εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής άλλης υφιστάμενης νομοθείας της Ένωσης. Στις περιπτώσεις που οι στόχοι που καθορίζονται στο άρθρο 16 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/60/EK μπορούν να υλοποιηθούν αποτελεσματικά μέσω

των υφιστάμενων πράξεων, όταν πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στην εφαρμογή και την αναθεώρηση των υφιστάμενων πράξεων και όχι στη θέσπιση νέων μέτρων. Η υπαγωγή μιας ουσίας στο παράρτημα X της οδηγίας 2000/60/EK δεν θίγει την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά⁽¹⁾.

- (11) Προκειμένου να βελτιωθεί ο συντονισμός μεταξύ της οδηγίας 2000/60/EK, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώρηση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων⁽²⁾, και της οικείας τομεακής νομοθεσίας, όταν πρέπει να αναζητηθούν πιθανές συνέργειες για τον εντοπισμό των δυνητικών τομέων όπου τα στοιχεία που έχουν συγκεντρωθεί μέσω της εφαρμογής της οδηγίας 2000/60/EK μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη στήριξη του REACH και άλλων σχετικών διαδικασιών αξιολόγησης των ουσιών και, αντιστρόφως, τα στοιχεία που έχουν παραχθεί για τις αξιολογήσεις ουσιών δυνάμει του REACH και της οικείας τομεακής νομοθεσίας μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να στηριχθεί η εφαρμογή της οδηγίας 2000/60/EK, περιλαμβανομένης και της προτεραιότητας που περιγράφεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας.

- (12) Η προοδευτική μείωση της ρύπανσης από τις ουσίες προτεραιότητας και η παύση ή σταδιακή εξάλειψη των απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας, όπως απαιτεί η οδηγία 2000/60/EK, μπορεί συχνά να επιτυγχάνονται αποδοτικότερα μέσω μέτρων της Ένωσης που αφορούν συγκεκριμένες ουσίες στην πηγή, για παράδειγμα σύμφωνα με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 1907/2006, (ΕΚ) αριθ. 528/2012⁽³⁾, ή με τις οδηγίες 2001/82/EK⁽⁴⁾, 2001/83/EK⁽⁵⁾ ή 2010/75/EE⁽⁶⁾. Επομένως, προκειμένου να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή των μηχανισμών ελέγχου στην πηγή, είναι απαραίτητο να ενισχυθεί η διασύνδεση των ως άνω νομικών πράξεων με την οδηγία 2000/60/EK και με άλλες σχετικές νομοθετικές πράξεις. Εφόσον από τα αποτελέσματα της τακτικής επανεξέτασης του παραρτήματος X της οδηγίας 2000/60/EK και τα διαβέσιμα δεδομένα παρακολούθησης προκύπτει ότι τα μέτρα που λαμβάνονται σε επίπεδο Ένωσης ή κρατών μελών δεν επαρκούν για την επίτευξη των ΠΠΠ που έχουν οριστεί για ορισμένες ουσίες προτεραιότητας ή για την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη ορισμένων επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας, όταν πρέπει να λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα σε επίπεδο Ένωσης ή κρατών

⁽¹⁾ ΕΕ L 309 της 24.11.2009, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 396 της 30.12.2006, σ. 1.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 528/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση βιοκτόνων (ΕΕ L 167 της 27.6.2012, σ. 1).

⁽⁴⁾ Οδηγία 2001/82/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα κτηνιατρικά φάρμακα (ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 1).

⁽⁵⁾ Οδηγία 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 67).

⁽⁶⁾ Οδηγία 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης) (ΕΕ L 334 της 17.12.2010, σ. 17).

μελών με σκοπό την επίτευξη των στόχων της οδηγίας 2000/60/EK, λαμβάνοντας υπόψη τόσο τις αξιολογήσεις κινδύνου, τις κοινωνικοοικονομικές αναλύσεις και τις αναλύσεις κόστους-οφέλους που έχουν πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο της οικείας νομοθεσίας όσο και τις διαθέσιμες εναλλακτικές λύσεις.

- (13) Μετά τον καθορισμό των ΠΠΠ για τις 33 ουσίες προτεραιότητας που περιλαμβάνονται στο παράρτημα X της οδηγίας 2000/60/EK, διεξήχθησαν ορισμένες αξιολογήσεις των κινδύνων, κατ' εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1993, για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των κινδύνων από τις υπάρχουσες ουσίες (¹), που αργότερα αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1907/2006. Προκειμένου να διασφαλιστεί κατάλληλο επίπεδο προστασίας και να επικαιροποιηθούν τα ΠΠΠ σύμφωνα με τις πιο πρόσφατες επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις σε ό,τι αφορά τους κινδύνους για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού, θα πρέπει να αναθεωρηθούν τα ΠΠΠ για ορισμένες υφιστάμενες ουσίες,
- (14) Βάσει των προσεγγίσεων που καθορίζονται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/EK, προσδιορίστηκαν και έλαβαν προτεραιότητα επιπρόσθετες ουσίες που δημιουργούν σημαντικό κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού σε επίπεδο Ένωσης, και θα πρέπει να προστεθούν στον κατάλογο των ουσιών προτεραιότητας. Κατά τον καθορισμό των ΠΠΠ για τις εν λόγω ουσίες, ελήφθησαν υπόψη τα πιο πρόσφατα διαθέσιμα επιστημονικά και τεχνικά στοιχεία.
- (15) Η ρύπανση των υδάτων και του εδάφους από φαρμακευτικά κατάλοιπα αποτελεί διαφαινόμενο λόγο ανησυχίας. Οι υφιστάμενες μέθοδοι αξιολόγησης και ελέγχου της επικινδυνότητας των φαρμακευτικών προϊόντων για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω του υδάτινου περιβάλλοντος θα πρέπει να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τους περιβαλλοντικούς στόχους της Ένωσης. Προκειμένου να λάβει υπόψη της την προαναφερόμενη ανησυχία, η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάζει τους κινδύνους περιβαλλοντικών επιπτώσεων των φαρμακευτικών προϊόντων και να προβαίνει σε ανάλυση της καταλληλότητας και της αποτελεσματικότητας του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου για την προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας μέσω αυτού.
- (16) Ο καθορισμός ΠΠΠ για τις επικινδυνές ουσίες προτεραιότητας συνήθως ενέχει υψηλότερο βαθμό αβεβαιότητας από ό,τι στην περίπτωση των ουσιών προτεραιότητας, αλλά τα ΠΠΠ αυτά εξακολουθούν να αποτελούν κριτήριο αναφοράς για την αξιολόγηση της συμμόρφωσης προς τον στόχο της καλής χρηματικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 24 και του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημεία ii) και iii) της οδηγίας 2000/60/EK. Ωστόσο, προκειμένου να διασφαλιστεί επαρκές επίπεδο προστασίας για το περιβάλλον και την υγεία του ανθρώπου, θα πρέπει επίσης να επιδιωχθεί η παύση ή η σταδιακή εξάλειψη των απορρίψεων, των εκπομπών και των διαρροών των επικινδυνών ουσιών, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iv) της οδηγίας 2000/60/EK.
- (17) Οι επιστημονικές γνώσεις σχετικά με την πορεία και τις επιδράσεις των ρυπογόνων ουσιών στα ύδατα έχουν βελτιώθει σημαντικά τα τελευταία έτη. Πλέον είναι γνωστά περισ-

σότερα σχετικά με το στοιχείο του υδάτινου περιβάλλοντος (π.χ. ύδατα, ζήματα ή ζώντες οργανισμοί, εφεξής «υλικός φορέας») στο οποίο είναι πιθανόν να βρεθεί μια συγκεκριμένη ουσία και όπου, επομένως, υπάρχει μεγαλύτερη πιθανότητα να είναι μετρήσιμη η συγκέντρωσή της. Ορισμένες πολύ υδρόφοβες ουσίες συγκεντρώνονται σε ζώντες οργανισμούς και είναι δύσκολη η ανίχνευσή τους στα ύδατα, ακόμα και με τη χρήση των πιο προηγμένων αναλυτικών τεχνικών. Για τις ουσίες αυτές, θα πρέπει να καθορίζονται ΠΠΠ για τους ζώντες οργανισμούς. Ωστόσο, προκειμένου να αξιοποιήσουν την οικεία στρατηγική παρακολούθησης και να την προσαρμόσουν στα τοπικά δεδομένα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαδέσουν την ευελξία να εφαρμόζουν ΠΠΠ για εναλλακτικό υλικό φορέα ή, κατά περίπτωση, για εναλλακτική ταξινομική βαθμίδα ζώντων οργανισμών, για παράδειγμα υποσυνομοταξία «καρκινοειδή», παραφυλετική ομάδα «χθείς», ομοταξία «κεφαλόποδα» ή ομοταξία «σύστρακα (μύδια και κυδώνια)», υπό την προϋπόθεση ότι τα ΠΠΠ και το σύστημα παρακολούθησης των κρατών μελών παρέχουν το ίδιο επίπεδο προστασίας με τα ΠΠΠ και τον υλικό φορέα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

(18) Καινοτόμες μέθοδοι παρακολούθησης, όπως η παθητική δειγματοληψία και άλλα εργαλεία, θεωρούνται ελπιδοφόρα για μελλοντική εφαρμογή και θα πρέπει συνεπώς να ενθαρρυνθεί η ανάπτυξή τους.

(19) Η οδηγία 2009/90/EK της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών για τη χημική ανάλυση και παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων, σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (²), ορίζει ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων για τις μεθόδους ανάλυσης που χρησιμοποιούνται για την παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων. Τα εν λόγω κριτήρια εξασφαλίζουν τη συγκέντρωση κατάλληλων και σημαντικών πληροφοριών λόγω του ότι απαιτούν τη χρήση αρκετά ευαίσθητων μεθόδων ανάλυσης ώστε να διασφαλίζεται ότι οποιαδήποτε υπέρβαση ενός ΠΠΠ μπορεί να ανιχνευθεί και να υπολογισθεί με αξιοποστία. Θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν υλικούς φορείς ή ταξινομικές βαθμίδες ζώντων οργανισμών διαφορετικές από εκείνες που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία μόνον εφόσον η χρησιμοποιούμενη μέθοδος ανάλυσης πληροί τα ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων που ορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/90/EK για τα σχετικά ΠΠΠ και τον υλικό φορέα, ή ταξινομικές βαθμίδες ζώντων οργανισμών, ή σημειώνει τουλάχιστον εξίσου καλές επιδόσεις με τη μέθοδο που είναι διαθέσιμη για τα ΠΠΠ και τον υλικό φορέα ή τις ταξινομικές βαθμίδες που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία.

(20) Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας εμπεριέχει προκλήσεις λόγω, μεταξύ άλλων, της ποικιλομορφίας των πιθανών λύσεων σε επιστημονικά, τεχνικά και πρακτικά ζητήματα και της ατελούς ανάπτυξης των μεθόδων παρακολούθησης καθώς και των περιορισμών όσον αφορά τους ανθρώπινους και οικονομικούς πόρους. Για την αντιμετώπιση ορισμένων εκ των ανωτέρω προκλήσεων, η ανάπτυξη στρατηγικών παρακολούθησης και μεθόδων ανάλυσης θα πρέπει να υποστηρίζεται σε τεχνικό επίπεδο από ομάδες εμπειρογνωμόνων στο πλαίσιο της κοινής στρατηγικής για την εφαρμογή της οδηγίας 2000/60/EK.

⁽¹⁾ ΕΕ L 84 της 5.4.1993, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 201 της 1.8.2009, σ. 36.

- (21) Οι ανθεκτικές, βιοσυστωρεύσιμες και τοξικές ουσίες (ABT) και άλλες ουσίες που συμπεριφέρονται ως ABT μπορεί να συναντώνται για δεκαετίες στο υδάτινο περιβάλλον σε επίπεδα που δημιουργούν σημαντικό κίνδυνο, ακόμα και αν έχουν ήδη ληφθεί εκτεταμένα μέτρα για τη μείωση ή την εξάλειψη των εκπομπών των εν λόγω ουσιών. Ορισμένες είναι επίσης ικανές να μεταφέρονται σε μεγάλες αποστάσεις και είναι σε μεγάλο βαθμό πανταχού παρούσες στο περιβάλλον. Αρκετές από τις ουσίες αυτές συγκαταλέγονται μεταξύ των υφιστάμενων και των πρόσφατα χαρακτηρισμένων επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας. Για ορισμένες από τις ουσίες αυτές υπάρχουν ενδείξεις μακροχρόνιας πανταχού παρουσίας στο υδάτινο περιβάλλον της Ένωσης και, επομένως, απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή όσον αφορά την επίπτωση των ουσιών αυτών στην παρουσίαση της χημικής κατάστασης βάσει της οδηγίας 2000/60/EK και τις απαιτήσεις παρακολούθησης.
- (22) Όσον αφορά την παρουσίαση της χημικής κατάστασης σύμφωνα με το τμήμα 1.4.3 του παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/EK, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρουσιάζουν χωριστά τις επιπτώσεις στη χημική κατάσταση των ουσιών που συμπεριφέρονται ως πανταχού παρούσες ABT ουσίες, ώστε να μην επισκιάζονται οι βελτιώσεις της ποιότητας των υδάτων που επιτυγχάνονται σε σχέση με άλλες ουσίες. Εκτός από τον υποχρεωτικό χάρτη που καλύπτει όλες τις ουσίες, θα μπορούσαν να υποβάλλονται συμπληρωματικοί χάρτες για την κάλυψη των ουσιών που συμπεριφέρονται ως πανταχού παρούσες ABT ουσίες και για την ξεχωριστή κάλυψη των υπόλοιπων ουσιών.
- (23) Η παρακολούθηση θα πρέπει να προσαρμόζεται στη χωροχρονική κλίμακα της αναμενόμενης διακύμανσης των συγκεντρώσεων. Δεδομένης της εκτεταμένης κατανομής και του μεγάλου χρόνου αποκατάστασης που αναμένεται για τις ουσίες που συμπεριφέρονται ως πανταχού παρούσες ABT ουσίες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να μειώνουν τον αριθμό των σταθμών και/ή τη συχνότητα της παρακολούθησης των εν λόγω ουσιών στο ελάχιστο επίπεδο που απαιτείται για την αξιόπιστη ανάλυση των μακροπρόθεσμων τάσεων, εφόσον υφίσταται μια στατιστικά αξιόπιστη βασική παρακολούθηση.
- (24) Η ιδιαίτερη μέριμνα για τις ουσίες που συμπεριφέρονται ως πανταχού παρούσες ABT ουσίες δεν απαλλάσσει την Ένωση ή τα κράτη μέλη από την υποχρέωση να λαμβάνουν επιπλέον μέτρα πέραν των όσων έχουν ήδη ληφθεί, μεταξύ άλλων και σε διεθνές επίπεδο, για τη μείωση ή την εξάλειψη των απορρίψεων, των εκπομπών και των διαρροών των ουσιών αυτών ώστε να επιτύχουν τους στόχους του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2000/60/EK.
- (25) Το άρθρο 10 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/EK προβλέπει ότι, όταν ένας ποιοτικός στόχος ή ένα ποιοτικό πρότυπο, είτε έχει καθοριστεί σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία, στις οδηγίες που αναφέρονται στο παράρτημα IX της οδηγίας 2000/60/EK, είτε σύμφωνα με οιοδήποτε άλλο νομοθέτημα της Ένωσης, απαιτεί αυστηρότερους όρους από εκείνους που θα προέκυπταν από την εφαρμογή του άρθρου 10 παράγραφος 2 της εν λόγω οδηγίας, πρέπει να καθορίζονται αναλόγως και αυστηρότεροι έλεγχοι εκπομπών. Παρόμοια πρόβλεψη περιέχεται και στο άρθρο 18 της οδηγίας 2010/75/EU. Συμπερίνεται επομένως από τα εν λόγω άρθρα ότι οι έλεγχοι που προβλέπονται στις νομοθετικές πράξεις που παρατίθενται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/EK θα πρέπει να αποτελέσουν ελέγχους εφαρμοστέους ελέγχους εκπομπών. Σε περίπτωση που η τήρηση ενός ΠΠΠ δεν μπορεί να εξασφαλιστεί από τους εν λόγω ελέγχους, για παράδειγμα για μια ουσία που συμπεριφέρεται ως πανταχού παρούσα ABT, αλλά ούτε και από την εισαγωγή αυστηρότερων προϋποθέσεων, ακόμα και σε συνδυασμό με αυστηρότερες προϋποθέσεις για άλλες απορρίψεις, εκπομπές και διαρροές που επιδρούν στο υδατικό σύστημα, οι εν λόγω αυστηρότερες προϋποθέσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν ως «απαιτούμενες» για τη συμμόρφωση προς το ΠΠΠ.
- (26) Για τις εκτιμήσεις επικινδυνότητας στις οποίες βασίζεται η επιλογή νέων ουσιών προτεραιότητας, απαιτούνται δεδομένα παρακολούθησης υψηλής ποιότητας, καθώς και δεδομένα σχετικά με τις οικοτοξικολογικές και τοξικολογικές επιδράσεις. Τα δεδομένα παρακολούθησης που συλλέγονται τα κράτη μέλη, παρότι έχουν βελτιωθεί σημαντικά τα προηγούμενα έτη, δεν εξυπηρετούν πάντα τον επιδιακόμενο σκοπό ως προς την ποιότητα και την αντιπροσωπευτικότητα σε ενωσιακή κλίμακα. Υπάρχει ιδιαίτερη έλλειψη δεδομένων παρακολούθησης για πολλές αναδυόμενες ρυπογόνες ουσίες, οι οποίες μπορούν να οριστούν ως ρύποι, που δεν καλύπτονται επί του παρόντος από συστηματικά προγράμματα παρακολούθησης σε επίπεδο Ένωσης, αλλά που θα μπορούσαν να ενδεχομένως να δημιουργήσουν σημαντικό κίνδυνο που απαιτεί κανονιστική ρύθμιση, ανάλογα με τις δυνητικές οικοτοξικολογικές ή τοξικολογικές επιδράσεις τους, τις τοξικολογικές επιπτώσεις τους στην υγεία και τα επίπεδά τους στο υδάτινο περιβάλλον.
- (27) Απαιτείται νέος μηχανισμός ο οποίος θα παρέχει στην Επιτροπή στοχευμένα και υψηλής ποιότητας στοιχεία παρακολούθησης σχετικά με τη συγκέντρωση των ουσιών στο υδάτινο περιβάλλον εστιάζοντας στους αναδυόμενους ρύπους και σε άλλες ουσίες για τις οποίες η ποιότητα των διαθέσιμων δεδομένων παρακολούθησης δεν είναι επαρκής για την αξιολόγηση του κινδύνου. Ο νέος μηχανισμός θα πρέπει να διευκολύνει τη συλλογή τέτοιων στοιχείων σε όλες τις λεκάνες απορροής ποταμών της Ένωσης και να τα συμπληρώνει με δεδομένα παρακολούθησης από τα προγράμματα των άρθρων 5 και 8 της οδηγίας 2000/60/EK και άλλες αξιόπιστες πηγές. Για να διατηρηθεί το κόστος της παρακολούθησης σε λογικό επίπεδο, ο μηχανισμός θα πρέπει να εστιάζει σε περιορισμένο αριθμό ουσιών, οι οποίες συμπεριλαμβάνονται προσωρινά σε κατάλογο επιτήρησης, και σε περιορισμένο αριθμό σημείων παρακολούθησης, αλλά θα πρέπει να παρέχει αντιπροσωπευτικά δεδομένα που εξυπηρετούν τη διαδικασία ιεράρχησης της Ένωσης. Ο κατάλογος αυτός θα πρέπει να έχει δυναμικό χαρακτήρα και περιορισμένη χρονική ισχύ, ώστε να ανταποκρίνεται στα νέα στοιχεία σχετικά με τους πιθανούς κινδύνους που ενέχουν οι αναδυόμενοι ρύποι και να αποφεύγει την παρακολούθηση ουσιών για περισσότερο χρονικό διάστημα από όσο είναι απαραίτητο.
- (28) Για να απλουστευτούν και να εξορθολογιστούν οι υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων των κρατών μελών και να ενισχυθεί η συνοχή με τα άλλα συναφή στοιχεία της διαχείρισης των υδάτων, οι απαιτήσεις κοινοποίησης του άρθρου 3 της οδηγίας 2008/105/EK θα πρέπει να συγχωνευτούν με τις γενικές υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων δυνάμει του άρθρου 15 της οδηγίας 2000/60/EK.

- (29) Όσον αφορά την παρουσίαση της χημικής κατάστασης σύμφωνα με το τμήμα 1.4.3 του παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/EK, για την επικαιροποίηση των προγραμμάτων μέτρων και των σχεδίων διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμών σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 8 και το άρθρο 13 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/60/EK αντίστοιχα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρουσίασουν χωριστά τις επιπτώσεις των πρόσφατα χαρακτηρισμένων ουσιών προτεραιότητας και τις επιπτώσεις των υφιστάμενων ουσιών προτεραιότητας με αναθεωρημένα ΠΠΠ, ούτως ώστε η εισαγωγή νέων απαιτήσεων να μην εκλαμβάνεται εσφαλμένα ως ένδειξη ότι επιδεινώθηκε η χημική κατάστασης των επιφανειακών υδάτων. Εκτός από τον υποχρεωτικό χάρτη που καλύπτει όλες τις ουσίες, θα μπορούσαν να υποβάλλονται συμπληρωματικοί χάρτες για την κάλυψη πρόσφατα χαρακτηρισμένων ουσιών και υφιστάμενων ουσιών με αναθεωρημένα ΠΠΠ, καθώς και για την δεξιοτήτη κάλυψη των υπόλοιπων ουσιών.
- (30) Είναι σημαντικό να διατίθεται έγκαιρα στο ευρύ κοινό περιβαλλοντική ενημέρωση σχετικά με την κατάσταση των επιφανειακών υδάτων της Ένωσης και τα αποτελέσματα των στρατηγικών κατά της χημικής ρύπανσης. Προκειμένου να ενισχυθεί η πρόσβαση και η διαφάνεια των πληροφοριών αυτών, θα πρέπει να είναι ηλεκτρονικά προσβάσιμη από το κοινό σε κάθε κράτος μέλος σχετικά με τα σχέδια διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών, τις αναθεωρήσεις τους και τις επικαιροποίησεις τους.
- (31) Με την έγκριση της παρούσας πρότασης και την υποβολή της έκθεσής της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, η Επιτροπή ολοκληρώνει την πρώτη αναθεώρηση του καταλόγου των ουσιών προτεραιότητας σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 2008/105/EK. Η αναθεώρηση αυτή περιελάμβανε επανεξέταση των ουσιών που παρατίθενται στο παράρτημα III της εν λόγω οδηγίας, ορισμένες από τις οποίες χαρακτηρίσθηκαν ως ουσίες προτεραιότητας. Επί του παρόντος, δεν υπάρχουν επαρκή στοιχεία ώστε οι υπόλοιπες ουσίες να χαρακτηρισθούν ως ουσίες προτεραιότητας στο παράρτημα III. Η πιθανότητα να καταστούν διαδεσμόντανά σχετικά με τις ουσίες αυτές σημαίνει ότι οι εν λόγω ουσίες δεν εξαιρούνται από κάποια μελλοντική επανεξέταση, όπως ισχύει και για τις άλλες ουσίες που εξετάσθηκαν, αλλά δεν χαρακτηρίσθηκαν ως ουσίες προτεραιότητας στο πλαίσιο της παρούσας αναθεώρησης. Το παράρτημα III της οδηγίας 2008/105/EK καθίσταται, επομένως, άνευ αντικειμένου και θα πρέπει να διαγραφεί. Το άρθρο 8 της ίδιας οδηγίας θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως, μεταξύ άλλων και ως προς την ημερομηνία υποβολής των εκθέσεων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (32) Προκειμένου να εξασφαλιστεί η έγκαιρη ανταπόκριση στις τεχνικές και επιστημονικές εξελίξεις που σημειώνονται στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 ΣΔΕΕ για την επικαιροποίηση των μεθόδων εφαρμογής των ΠΠΠ που ορίζονται στην παρούσα οδηγία. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξάγει η Επιτροπή τις καταληλητικές διαβούλευσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες, ακόμα και σε επίπεδο εμπειρογνωμόνων. Η Επιτροπή, όταν ετοιμάζει και συντάσσει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, θα πρέ-
- πει να εξασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.
- (33) Προκειμένου να βελτιωθεί η βάση πληροφοριών για τον μελλοντικό προσδιορισμό ουσιών προτεραιότητας, ιδίως σε ό,τι αφορά τους αναδύομενους ρύπους, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες σχετικά με την κατάρτιση και επικαιροποίηση καταλόγου επιτήρησης. Επιπλέον, θα πρέπει να ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή προκειμένου να εξασφαλισθούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση της παρούσας οδηγίας και την εφαρμογή των μορφών πυροβολής των δεδομένων και των στοιχείων παρακολούθησης στην Επιτροπή. Οι αρμοδιότητες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη δέσποιη κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή⁽¹⁾.
- (34) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα⁽²⁾, τα κράτη μέλη έχουν αναλάβει τη δέσμευση να συνοδεύουν, σε δικαιολογημένες περιπτώσεις, την ανακοίνωση των μέτρων μεταφοράς τους με ένα ή περισσότερα έγγραφα που εξηγούν τη σχέση μεταξύ των στοιχείων μιας οδηγίας και των αντίστοιχων μερών των εθνικών πράξεων μεταφοράς. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθετης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων δικαιολογείται.
- (35) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, και συγκεκριμένα, η επίτευξη καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων μέσω του καθορισμού ΠΠΠ για τις ουσίες προτεραιότητας και ορισμένους άλλους ρύπους, είναι αδύνατον να εξασφαλιστεί επαρκώς από τα κράτη μέλη αλλά, για λόγους ανάγκης διατήρησης του ίδιου επιπέδου προστασίας των επιφανειακών υδάτων σε ολόκληρη την επικράτεια της Ένωσης, μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο, η Ένωση μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως ορίζεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την εκπλήρωση του στόχου αυτού.
- (36) Συνεπώς, οι οδηγίες 2000/60/EK και 2008/105/EK θα πρέπει να τροποποιηθούν αναλόγως,

ΕΞΕΛΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 2000/60/EK τροποποιείται ως εξής:

⁽¹⁾ ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

⁽²⁾ ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

1) Το άρθρο 16 παράγραφος 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. Η Επιτροπή αναθεωρεί τον εγκριθέντα κατάλογο ουσιών προτεραιότητας το αργότερο τέσσερα έτη μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, στη συνέχεια δε, τουλάχιστον ανά εξαετία, και υποβάλλει προτάσεις όπου κρίνεται απαραίτητο.».

2) Το παράρτημα X αντικαθίσταται από το κείμενο του παραρτήματος I της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

Η οδηγία 2008/105/EK τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ορισμοί του άρθρου 2 της οδηγίας 2000/60/EK και του άρθρου 2 της οδηγίας 2009/90/EK της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2009, για την θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών για τη χημική ανάλυση και παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων, σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*).

Επιπλέον, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) ως “υλικός φορέας” νοείται ένα στοιχείο του υδάτινου περιβάλλοντος, κατά περίπτωση ύδατα, ιζήματα ή ζώντες οργανισμοί·
- 2) ως “ταξινομική ομάδα ζώντων οργανισμών” νοείται μια συγκεκριμένη υδρόβια ταξινομική ομάδα εντός της ταξινομικής βαθμίδας “υποσυνομοταξία”, “ομοταξία” ή ισοδύναμης τους.

(*) EE L 201 της 1.8.2009, σ. 36.».

2) Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3

Πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1α, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν στα συστήματα επιφανειακών υδάτων τα ΠΠΠ που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρος Α και εφαρμόζουν τα εν λόγω ΠΠΠ σύμφωνα με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρος Β.

1α. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας με τη μορφή που έχει τη 13η Ιανουαρίου 2009 και ιδίως της επίτευξης καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων όσον αφορά τις ουσίες και τα ΠΠΠ που απαριθμούνται σε αυτήν, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα ΠΠΠ που προβλέπονται στο παράρτημα I μέρος Α όσον αφορά:

i) τις ουσίες με αριθμό 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 στο παράρτημα I μέρος Α, για τις οποίες έχουν οριστεί αναθεωρημένα ΠΠΠ από τις 22 Δεκεμβρίου 2015 με στόχο να έχει επιτευχθεί έως τις 22 Δεκεμβρίου 2021 καλή χημική κατάσταση των επιφανειακών υδάτων ως προς αυτές τις ουσίες, μέσω προγραμμάτων μέτρων στο πλαίσιο των σχεδίων διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού 2015 τα οποία έχουν καταρτι-

σθεί σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/60/EK· και

ii) τις πρόσφατα χαρακτηρισμένες ουσίες με αριθμό 34 έως 45 στο παράρτημα I μέρος Α, από τις 22 Δεκεμβρίου 2018 για την επίτευξη καλής χημικής κατάστασης στα επιφανειακά ύδατα όσον αφορά τις ουσίες αυτές έως τις 22 Δεκεμβρίου 2027 και την πρόληψη της επιδείνωσης της χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων ως προς τις ουσίες αυτές. Προς τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη καταρτίζουν και υποβάλλουν στην Επιτροπή, έως τις 22 Δεκεμβρίου 2018, πρόσθιτο πρόγραμμα παρακολούθησης και προκαταρκτικό πρόγραμμα μέτρων που θα καλύπτουν τις ουσίες αυτές. Το αργότερο στις 22 Δεκεμβρίου 2021 θεσπίζεται τελικό πρόγραμμα μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας 2000/60/EK, και εφαρμόζεται και τίθεται πλήρως σε εφαρμογή το ταχύτερο δυνατόν μετά την ημερομηνία αυτή και το αργότερο έως τις 22 Δεκεμβρίου 2024.

Το άρθρο 4 παράγραφοι 4 έως 9 της οδηγίας 2000/60/EK εφαρμόζεται κατ' αναλογία όσον αφορά τις εν λόγω ουσίες που απαριθμούνται στα σημεία i) και ii) του πρώτου εδαφίου.

2. Για τις ουσίες με αριθμό 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 και 44 του παραρτήματος I μέρος Α, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα ΠΠΠ για τους ζώντες οργανισμούς που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρος Α.

Για ουσίες διαφορετικές από εκείνες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα ΠΠΠ για τα ύδατα που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρος Α.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέξουν, σχετικά με μία ή περισσότερες κατηγορίες επιφανειακών υδάτων, να εφαρμόζουν ΠΠΠ για υλικό φορέα διαφορετικό από εκείνον που καθορίζεται στην παράγραφο 2, ή, κατά περίπτωση, ταξινομική ομάδα ζώντων οργανισμών άλλη από αυτές που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρος Α.

Τα κράτη μέλη που κάνουν χρήση της δυνατότητας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο εφαρμόζουν το σχετικό ΠΠΠ που καθορίζεται στο παράρτημα I μέρος Α ή, σε περίπτωση που δεν έχει προβλεφθεί ΠΠΠ για τον συγκεκριμένο υλικό φορέα ή ταξινομική ομάδα ζώντων οργανισμών, θεσπίζουν ΠΠΠ το οποίο παρέχει τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο προστασίας με το ΠΠΠ που καθορίζεται στο παράρτημα I μέρος Α.

Τα κράτη μέλη μπορούν να κάνουν χρήση της συγκεκριμένης επιλογής που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο μόνο εφόσον η μέθοδος ανάλυσης που χρησιμοποιείται για τον επιλεγμένο υλικό φορέα ή την ταξινομική ομάδα ζώντων οργανισμών πληροί τα ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/90/EK. Στις περιπτώσεις που τα κριτήρια αυτά δεν πληρούνται για κανέναν υλικό φορέα, τα κράτη μέλη ξεασφαλίζουν ότι η παρακολούθηση διενεργείται βάσει των βέλτιστων διαδέσμων τεχνικών που δεν συνετάγονται υπερβολικό κόστος και ότι η μέθοδος ανάλυσης αποδίδει τουλάχιστον εξίσου καλά με εκείνη που διατίθεται για τον υλικό φορέα που καθορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου για τη σχετική ουσία.

3α. Όταν εντοπίζεται ενδεχόμενος κίνδυνος λόγω υπερβολικής έκθεσης είτε για το ίδιο το υδάτινο περιβάλλον είτε μέσω αυτού ως αποτέλεσμα μέτρησης ή εκτίμησης των περιβαλλοντικών συγκεντρώσεων ή εκπομπών και όταν εφαρμόζεται ΠΠΠ

ως προς ίζημα ή ζώντα οργανισμό, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι εφαρμόζεται επίσης η παρακολούθηση των επιφανειακών υδάτων και εφαρμόζουν τα ΜΕΣ-ΠΠΠ που ορίζονται στο παράρτημα I μέρος Α της παρούσας οδηγίας, εφόσον τέτοια ΠΠΠ έχουν προσδιοριστεί.

3β. Όταν, σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 2009/90/EK, η υπολογισθείσα μέση τιμή των αποτελεσμάτων μετρήσεων που πραγματοποιήθηκαν χρησιμοποιώντας τη βέλτιστη διαδέσιμη τεχνική που δεν συνεπάγεται υπερβολικό κόστος αναφέρεται ως “κάτω από το όριο ποσοτικού προσδιορισμού” και το “όριο ποσοτικού προσδιορισμού” ακόμη και της εν λόγω τεχνικής υπερβαίνει τα ΠΠΠ, το αποτέλεσμα για την ουσία που καταμετράται δεν λαμβάνεται υπόψη για την αξιολόγηση της γενικής χημικής κατάστασης του συγκεκριμένου υδατικού συστήματος.

4. Για τις ουσίες για τις οποίες εφαρμόζεται ΠΠΠ είτε ως προς ίζημα και/ή ζώντα οργανισμό, τα κράτη μέλη παρακολουθούν την εκάστοτε ουσία στον σχετικό υλικό φορέα τουλάχιστον μία φορά επτησίως, εκτός εάν οι τεχνικές γνώσεις και οι γνώμες των εμπειρογνωμόνων δικαιολογούν άλλη περιοδικότητα.

5. Τα κράτη μέλη συμπεριλαμβάνουν τα ακόλουθα στοιχεία στα επικαιροποιημένα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμών που καταρτίζουν δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/60/EK:

a) πίνακα στον οποίο εκτίθενται τα όρια ποσοτικού προσδιορισμού των μεθόδων ανάλυσης που εφαρμόζονται, καθώς και στοιχεία σχετικά με τις επιδόσεις των μεθόδων αυτών σε σχέση με τα ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/90/EK.

β) για τις ουσίες για τις οποίες γίνεται χρήση της επιλογής της παραγάφου 3 του παρόντος άρθρου:

i) τους σκοπούς και τους λόγους αυτής της επιλογής,
ii) κατά περίπτωση, τα εναλλακτικά ΠΠΠ που καθορίστηκαν, τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι τα εν λόγω ΠΠΠ προσφέρουν τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο προστασίας με τα ΠΠΠ που καθορίζονται στο μέρος Α του παραρτήματος I, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων και της μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό των ΠΠΠ, και τις κατηγορίες επιφανειακών υδάτων στις οποίες εφαρμόζονται,

iii) για λόγους σύγκρισης με τις πληροφορίες που αναφέρονται στο στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου, τα όρια ποσοτικού προσδιορισμού των μεθόδων ανάλυσης για τους υλικούς φορείς που καθορίζονται στο παράρτημα I μέρος Α της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων στοιχείων για τις επιδόσεις των μεθόδων αυτών σε σχέση με τα ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/90/EK.

γ) εάν η περιοδικότητα της παρακολούθησης υπερβαίνει το ένα έτος, αιτιολόγηση της εφαρμοζόμενης συχνότητας παρακολούθησης, σύμφωνα με την παράγραφο 4.

5α. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα επικαιροποιημένα σχέδια διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών που καταρτίζουν δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/60/EK και τα οποία περιέχουν όλα τα αποτελέσματα και τον αντίκτυπο των

μέτρων που λαμβάνονται για την πρόληψη της ρύπανσης των επιφανειακών υδάτων και η ενδιάμεση έκθεση στην οποία περιγράφεται η πρόσδοση που έχει σημειωθεί ως προς την εφαρμογή του προβλεπόμενου προγράμματος μέτρων δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/EK, καθίστανται διαθέσιμα μέσω κεντρικής δικτυακής πύλης στην οποία το κοινό έχει ηλεκτρονική πρόσβαση σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες (*).

6. Βάσει της παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων η οποία διεξάγεται σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 2000/60/EK, τα κράτη μέλη προβαίνουν στην ανάλυση των μακροπρόθεσμων τάσεων των συγκεντρώσεων των ουσιών προτεραιότητας που εκτίθενται στο μέρος Α του παραρτήματος I και οι οποίες τείνουν να συγκεντρώνονται είτε σε ίζηματα και/ή ζώντες οργανισμούς, αποδίδοντας ιδιαίτερη έμφαση στις ουσίες αριθ. 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 και 44 που παρατίθενται στο παράρτημα I μέρος Α. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 της οδηγίας 2000/60/EK, τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα που διασφαλίζουν ότι οι ανωτέρω συγκεντρώσεις δεν αυξάνονται σημαντικά είτε σε ίζηματα και/ή σχετικούς ζώντες οργανισμούς.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τη συχνότητα παρακολούθησης είτε σε ίζηματα και/ή ζώντες οργανισμούς, ούτως ώστε να υπάρχουν επαρκή δεδομένα για μια αξιόπιστη ανάλυση των μακροπρόθεσμων τάσεων. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, η παρακολούθηση πρέπει να γίνεται ανά τριετία, εκτός εάν οι τεχνικές γνώσεις και η γνώμη των εμπειρογνωμόνων δικαιολογούν άλλη περιοδικότητα.

7. Η Επιτροπή εξετάζει την επιστημονική και τεχνική πρόσδοση, συμπεριλαμβανομένων των αξιολογήσεων κινδύνου, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) της οδηγίας 2000/60/EK καθώς και τις πληροφορίες από την καταχώριση ουσιών που δημοσιοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 119 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 και, εφόσον είναι αναγκαίο, προτείνει την αναθεώρηση των ΠΠΠ που περιέχονται στο παράρτημα I μέρος Α της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 294 ΣΛΕΕ και βάσει του χρονοδιαγράμματος του άρθρου 16 παράγραφος 4 της οδηγίας 2000/60/EK.

8. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις δυνάμει του άρθρου 10 εφόσον κρίνεται απαραίτητο για την προσαρμογή του παραρτήματος I μέρος Β σημείο 3 της παρούσας οδηγίας στις επιστημονικές ή τεχνικές εξελίξεις.

8α. Για τη διευκόλυνση της εφαρμογής του παρόντος άρθρου, θεσπίζονται τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές για τις στρατηγικές παρακολούθησης και τις μεθόδους ανάλυσης των ουσιών, συμπεριλαμβανομένης της δειγματοληψίας και της παρακολούθησης ζώντων οργανισμών, στο πλαίσιο της ισχύουσας διαδικασίας εφαρμογής της οδηγίας 2000/60/EK στο μέτρο του δυνατού, έως την 22a Δεκεμβρίου 2014.

Ειδικότερα, οι κατευθυντήριες γραμμές καλύπτουν:

α) την παρακολούθηση των ουσιών στους ζώντες οργανισμούς όπως προβλέπεται στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου.

β) στην περίπτωση πρόσφατα χαρακτηρισμένων ουσιών (με αριθμό 34 έως 45 στο παράρτημα I μέρος A) και ουσιών για τις οποίες έχουν καθοριστεί αναθεωρημένα αυστηρότερα ΠΠΠ (με αριθμό 2, 5, 15, 20, 22, 23 και 28 στο παράρτημα I μέρος A), αναλυτικές μενδόδους που συμπαρφύνονται προς τα ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/90/EK.

8β. Στην περίπτωση ουσιών για τις οποίες δεν έχουν εγκριθεί τεχνικές κατεύθυντήριες γραμμές έως τις 22 Δεκεμβρίου 2014, η προδεσμία της 22ας Δεκεμβρίου 2015 που αναφέρεται στην παράγραφο 1α σημείο i) παρατείνεται έως τις 22 Δεκεμβρίου 2018 και η προδεσμία της 22ας Δεκεμβρίου 2021 που αναφέρεται στο εν λόγω σημείο παρατείνεται έως τις 22 Δεκεμβρίου 2027.

(*) EE L 41 της 14.2.2003, σ. 26.».

3) Η παράγραφος 4 του άρθρου 4 και η παράγραφος 6 του άρθρου 5 διαγράφονται.

4) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 7α

Συντονισμός

1. Αναφορικά με τις ουσίες προτεραιότητας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1907/2006, (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 (*), (ΕΕ) αριθ. 528/2012 (**) ή της οδηγίας 2010/75/ΕΕ (***) , η Επιτροπή αξιολογεί υπό το φως των αποτελεσμάτων της τακτικής επανεξέτασης του παραρτήματος X της οδηγίας 2000/60/ΕΚ σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 4 της οδηγίας αυτής, εάν τα μέτρα που έχουν θεσπιστεί σε επίπεδο Ένωσης και κρατών μελών επαρκούν για την επίτευξη των ΠΠΠ για ουσίες προτεραιότητας και του στόχου παύσης ή εξαλειψης για τις απορρίψεις, εκπομπές και διαρροές επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) και το άρθρο 16 παράγραφος 6 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα του άρθρου 16 παράγραφος 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και συνοδεύει την έκθεση της με τις τυχόν κατάλληλες προτάσεις, συμπεριλαμβανομένων και των μέτρων ελέγχου.

3. Όταν από τα αποτελέσματα της έκθεσης προκύπτει ότι είναι απαραίτητη η λήψη συμπληρωματικών μέτρων σε ενωσιακό επίπεδο ή σε επίπεδο κρατών μελών προκειμένου να διευκολυνθεί η τήρηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ αναφορικά με μια συγκεκριμένη ουσία η οποία έχει εγκριθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 ή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 528/2012, τα κράτη μέλη ή η Επιτροπή εφαρμόζουν κατά περίπτωση τα άρθρα 21 ή 44 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 ή τα άρθρα 15 ή 48 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 528/2012, αναφορικά με την εν λόγω ουσία ή τα προϊόντα που περιέχουν την εν λόγω ουσία.

Σε περίπτωση ουσιών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006, η Επιτροπή κινεί, εφόσον απαιτείται, τη διαδικασία των άρθρων 59, 61 ή 69 του εν λόγω κανονισμού.

Κατά την εφαρμογή των διατάξεων των κανονισμών που αναφέρονται στο πρώτο και το δεύτερο εδάφιο, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή λαμβάνουν υπόψη τις τυχόν αξιολογήσεις κινδύνου και τις κοινωνικοοικονομικές αναλύσεις ή τις αναλύσεις κύρτους-οφέλους που απαιτούνται δυνάμει των εν λόγω κανονισμών, συμπεριλαμβανομένης της διαθεσιμότητας εναλλακτικών λύσεων.

(*) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά (ΕΕ L 309 της 24.11.2009, σ. 1).

(**) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 528/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση βιοκτόνων (ΕΕ L 167 της 27.6.2012, σ. 1).

(***) Οδηγία 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης) (ΕΕ L 334 της 17.12.2010, σ. 17).»

5) Τα άρθρα 8 και 9 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

Αναθεώρηση του παραρτήματος X της οδηγίας 2000/60/ΕΚ

Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τα αποτελέσματα της τακτικής επανεξέτασης του παραρτήματος X της οδηγίας 2000/60/ΕΚ που προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 4 της εν λόγω οδηγίας. Συνοδεύει την έκθεση, κατά περίπτωση, με νομοθετικές προτάσεις για την τροποποίηση του παραρτήματος X, συμπεριλαμβανομένων, ιδίως, προτάσεων για τον προσδιορισμό νέων ουσιών προτεραιότητας ή για τον χαρακτηρισμό ορισμένων ουσιών προτεραιότητας ως επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας και τον καθορισμό αντίστοιχων προτύπων ποιότητας περιβάλλοντος για τα επιφανειακά ύδατα, τα ζηματικά και τους ζώντες οργανισμούς, κατά περίπτωση.

Άρθρο 8α

Ειδικές διατάξεις για ορισμένες ουσίες

1. Στα σχέδια διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών που καταρτίζονται σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων του τμήματος 1.4.3 του παραρτήματος V σχετικά με την παρουσίαση της συνολικής χημικής κατάστασης και των στόχων και των υποχρεώσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α), στο άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο α) και στο άρθρο 16 παράγραφος 6 της εν λόγω οδηγίας, τα κράτη μέλη μπορούν να καταρτίζουν συμπληρωματικούς χάρτες που παρουσιάζουν τα στοιχεία σχετικά με τη χημική κατάσταση μιας ή περισσοτέρων από τις ακόλουθες ουσίες έχωριστά από τα στοιχεία που αφορούν τις υπόλοιπες ουσίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I μέρος Α της παρούσας οδηγίας:

- α) ουσίες με αριθμό 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 και 44 (ουσίες που συμπεριφέρονται ως πανταχού παρούσες ABT).
- β) ουσίες με αριθμό 34 έως 45 (πρόσφατα χαρακτηρισμένες ουσίες).
- γ) ουσίες με αριθμό 2, 5, 15, 20, 22, 23 και 28 (ουσίες για τις οποίες ορίζονται αναθεωρημένα, αυστηρότερα ΠΠΠ).

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να παρουσιάζουν το εύρος της απόκλισης από την τιμή ΠΠΠ για τις ουσίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχεία α) έως γ) στα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού. Τα κράτη μέλη που υποβάλλουν τέτοιους συμπληρωματικούς χάρτες διασφαλίζουν τη συγκριτικότητά τους στο επίπεδο λεκάνης απορροής ποταμών και σε ενωσιακό επίπεδο.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να διενεργούν για τις ουσίες αριθ. 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 και 44 στο παράρτημα I μέρος Α λιγότερο εντατική παρακολούθηση από εκείνη που απαιτείται για τις ουσίες προτεραιότητας σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 της παρούσας οδηγίας και το παράρτημα V της οδηγίας 2000/60/EK, υπό τον όρο ότι η παρακολούθηση είναι αντιπροσωπευτική και ότι υπάρχει αξιόπιστη στατιστική βάση αναφοράς σχετικά με την παρουσία των ουσιών αυτών στο υδάτινο περιβάλλον. Όπως ορίζεται από την κατευθυντήρια γραμμή, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο της παρούσας οδηγίας, η παρακολούθηση θα πρέπει να γίνεται ανά τριετία, εκτός εάν οι τεχνικές γνώσεις και η γνώμη των εμπειρογνωμόνων δικαιολογούν άλλη περιοδικότητα.

Άρθρο 8β

Κατάλογος επιτήρησης

1. Η Επιτροπή καταρτίζει κατάλογο επιτήρησης των ουσιών για τις οποίες πρέπει να συλλέγονται δεδομένα παρακολούθησης σε επίπεδο Ένωσης με σκοπό την υποστήριξη της μελλοντικής διαδικασίας ιεράρχησης σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/EK, για τη συμπλήρωση των στοιχείων, μεταξύ άλλων, από αναλύσεις και επισκοπήσεις βάσει του άρθρου 5 και των προγραμμάτων παρακολούθησης βάσει του άρθρου 8 της εν λόγω οδηγίας.

Ο πρώτος κατάλογος επιτήρησης περιλαμβάνει κατά μέγιστο 10 ουσίες ή ομάδες ουσιών και υποδεικνύει τους υλικούς φορείς παρακολούθησης και τις πιθανές μεθόδους ανάλυσης που δεν συνεπάγονται υπερβολικό κόστος για κάθε ουσία. Επί τη βάσει της διαθεσιμότητας μεθόδων ανάλυσης που δεν συνεπάγονται υπερβολικό κόστος, ο μέγιστος αριθμός ουσιών ή ομάδων ουσιών που η Επιτροπή δύναται να συμπεριλάβει στον κατάλογο αυξάνεται κατά μία μονάδα σε κάθε αναδεώρηση του καταλόγου σύμφωνα με την παράγραφο 2, έως του μέγιστου αριθμού των 14. Οι ουσίες που πρέπει να συμπεριληφθούν στον κατάλογο επιτήρησης επιλέγονται μεταξύ εκείνων για τις οποίες τα διαδεσμά στοιχεία καταδεικνύουν ότι ενδέχεται να δημιουργούν σημαντικό κίνδυνο σε επίπεδο Ένωσης για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού και για τις οποίες τα στοιχεία παρακολούθησης είναι ανεπαρκή.

Οι ουσίες Diclofenac (CAS 15307-79-6), 17-beta-estradiol (E2) (CAS 50-28-2) και 17-alpha-ethinylestradiol (EE2) (CAS 57-63-6) περιλαμβάνονται στον πρώτο κατάλογο παρακολούθησης για τη συλλογή στοιχείων παρακολούθησης προκειμένου να διευκολυνθεί ο καθορισμός των κατάλληλων μέτρων για την αντιμετώπιση του κινδύνου που δημιουργούν οι εν λόγω ουσίες.

Κατά την επιλογή των ουσιών για τον κατάλογο επιτήρησης η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων:

α) των αποτελεσμάτων της πλέον πρόσφατης τακτικής επανεξετασης του παραρτήματος X της οδηγίας 2000/60/EK που προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 4 της εν λόγω οδηγίας;

β) των ερευνητικών προγραμμάτων·

γ) των συστάσεων των ενδιαφερόμενων φορέων που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 5 της οδηγίας 2000/60/EK·

δ) των προγραμμάτων των κρατών μελών για ανάλυση των χαρακτηριστικών και παρακολούθηση βάσει των άρθρων 5 και 8 της οδηγίας 2000/60/EK, αντιστοίχως·

ε) των πληροφοριών σχετικά με τους όγκους παραγωγής, τα πρότυπα χρήσης, τις εγγενείς ιδιότητες (περιλαμβανομένου, κατά περίπτωση, του μεγέθους των σωματιδίων), τις συγκεντρώσεις στο περιβάλλον και τις επιδράσεις, συμπεριλαμβανομένων όσων συλλέγονται σύμφωνα με τις οδηγίες 98/8/EK, 2001/82/EK (*) και 2001/83/EK (**) και με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1107/2009.

2. Η Επιτροπή καταρτίζει τον πρώτο κατάλογο επιτήρησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 έως τις 14 Σεπτεμβρίου 2014 και εν συνεχείᾳ τον επικαιροποιεί ανά 24 μήνες. Κατά την επικαιροποίηση του καταλόγου επιτήρησης, η Επιτροπή αφαιρεί από αυτόν τυχόν ουσίες για τις οποίες μπορεί να διεξαχθεί αξιολόγηση βάσει του κινδύνου δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/EK, χωρίς πρόσθετα στοιχεία επιτήρησης. Η διάρκεια της συνεχούς περιόδου παρακολούθησης του καταλόγου επιτήρησης για κάθε ουσία δεν υπερβαίνει τα τέσσερα έτη.

3. Τα κράτη μέλη παρακολουθούν κάθε ουσία που περιλαμβάνεται στον κατάλογο επιτήρησης σε επιλεγμένους αντιπροσωπευτικούς παρακολούθησης για περίοδο τουλάχιστον 12 μηνών. Για τον πρώτο κατάλογο επιτήρησης, η περίοδος παρακολούθησης αρχίζει στις 14 Σεπτεμβρίου 2015 ή εντός έξι μηνών από την εκπόνηση του καταλόγου επιτήρησης, ανάλογα με το ποια ημερομηνία είναι μεταγενέστερη. Για κάθε ουσία που περιλαμβάνεται στους επακόλουθους καταλόγους, τα κράτη μέλη αρχίζουν την παρακολούθηση εντός έξι μηνών από την εγγραφή της στους καταλόγους.

Έκαστο κράτος μέλος επιλέγει τουλάχιστον έναν σταθμό και έναν επιπλέον σταθμό εφόσον ο πληθυσμός του υπερβαίνει το ένα εκατομμύριο κατοίκους, καθώς και τον αριθμό σταθμών που ισούται με το πλήριο της γεωγραφικής του έκτασης σε km² διαιρούμενης διά 60 000 (με στρογγυλοποίηση στον πλησιέστερο ακέραιο αριθμό) και τον αριθμό σταθμών που ισούται με το πλήριο του αριθμού του πληθυσμού του διαιρουμένου διά των πέντε εκατομμυρίων (με στρογγυλοποίηση στον πλησιέστερο ακέραιο αριθμό).

Κατά την επιλογή των αντιπροσωπευτικών σταθμών παρακολούθησης, της συγχότητας και του χρονικού σημείου παρακολούθησης κάθε ουσίας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τα πρότυπα χρήσης και την πιθανότητα εμφάνισης της ουσίας. Η παρακολούθηση πρέπει να διενεργείται τουλάχιστον μία φορά ετησίως.

Όταν ένα κράτος μέλος παρέχει επαρκή, συγκρίσιμα, αντιπροσωπευτικά και πρόσθια στοιχεία παρακολούθησης για μια συγκεκριμένη ουσία από υφιστάμενα προγράμματα ή μελέτες παρακολούθησης, μπορεί να αποφασίζει να μην προβαίνει σε πρόσθετη παρακολούθηση για την εν λόγω ουσία στο πλαίσιο του μηχανισμού του καταλόγου επιτήρησης, υπό την προϋπόθεση επίσης ότι η παρακολούθηση της ουσίας έχει διεξαχθεί

με μέθοδο που πληροί τις απαιτήσεις των τεχνικών κατευθυντήριων γραμμών που έχει αναπτύξει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 8β παράγραφος 5.

4. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με τα αποτελέσματα της παρακολούθησης που διενεργούν βάσει της παραγράφου 3. Για τον πρώτο κατάλογο επιτήρησης, τα αποτελέσματα της παρακολούθησης υποβάλλονται με έκθεση εντός 15 μηνών από τις 14 Σεπτεμβρίου 2015 ή εντός 21 μηνών από την εκπόνηση του καταλόγου επιτήρησης, ανάλογα με το ποια ημερομηνία είναι μεταγενέστερη, και εν συνεχεία ανά δώδεκα μήνες για την περίοδο κατά την οποία η ουσία διατηρείται στον κατάλογο. Για κάθε ουσία που περιλαμβάνεται στους επακόλουθους καταλόγους, τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με τα αποτελέσματα της παρακολούθησης εντός 21 μηνών από την εγγραφή της ουσίας στον κατάλογο επιτήρησης και, στη συνέχεια, ανά 12 μήνες για την περίοδο κατά την οποία η ουσία παραμένει στον κατάλογο. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει στοιχεία για την αντιρροσωπευτικότητα των σταθμών παρακολούθησης και τη στρατηγική παρακολούθησης.

5. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για την κατάρτιση και επικαιροποίηση του καταλόγου επιτήρησης που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2. Δύναται επίσης να καθορίζει τεχνικούς μορφότυπους για την υποβολή των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης και των σχετικών πληροφοριών στην Επιτροπή. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2.

Η Επιτροπή αναπτύσσει κατευθυντήριες γραμμές, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών προδιαγραφών, προκειμένου να διευκολύνει την παρακολούθηση των ουσιών του καταλόγου επιτήρησης και καλείται να προωθήσει τον συντονισμό της εν λόγω παρακολούθησης.

Άρθρο 8γ

Ειδικές διατάξεις για τις φαρμακευτικές ουσίες

Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 9 της οδηγίας 2000/60/EK και, κατά περίπτωση, με βάση τα αποτελέσματα της μελέτης που θα διεξαχθεί το 2013 για τους κινδύνους που ενέχουν τα φαρμακευτικά προϊόντα για το περιβάλλον καθώς και άλλων σχετικών μελετών και εκθέσεων, η Επιτροπή, στο μέτρο του δυνατού εντός δύο ετών από τις 13 Σεπτεμβρίου 2013 θεσπίζει στρατηγική προσέγγιση δύον αφορά τη ρύπανση των υδάτων από φαρμακευτικές ουσίες. Η εν λόγω στρατηγική προσέγγιση συμπεριλαμβάνει, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, προτάσεις με στόχο να λαμβάνονται δεόντως υπόψη στη διαδικασία της διάθεσης των φαρμακευτικών προϊόντων στην αγορά οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις των φαρμάκων. Στο πλαίσιο της εν λόγω στρατηγικής προσέγγισης, η Επιτροπή προτείνει, κατά περίπτωση, έως τις 14 Σεπτεμβρίου 2017 μέτρα που πρέπει να ληφθούν σε ενωσιακό επίπεδο και/ή σε επίπεδο κρατών μελών, εφόσον παρίσταται ανάγκη, για την αντιμετώπιση των πιλανών περιβαλλοντικών επιπτώσεων των φαρμακευτικών ουσιών, ειδικότερα δε εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 8β παράγραφος 1, με στόχο τη μείωση των απορριψών, εκπομπών και διαρροών των εν λόγω ουσιών στο υδάτινο περιβάλλον, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες της δημόσιας υγείας και τη σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας των προτεινόμενων μέτρων.

Άρθρο 9

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 21 παράγραφος 1 της οδηγίας

2000/60/EK. Η εν λόγω επιτροπή είναι επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (**).

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Όταν η εν λόγω επιτροπή δεν διατυπώνει γνώμη, η Επιτροπή δεν εκδίδει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 9α

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 3 παράγραφος 8 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο έξι ετών από τις 13 Σεπτεμβρίου 2013. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των έξι ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται αυτομάτως για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλλουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.

3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 8 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην παρούσα απόφαση. Αρχίζει να ισχεί την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των ήδη εν ισχύ ουσιοδότηση πράξεων.

4. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 8 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλλουν αντιρρήσεις. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

(*) Οδηγία 2001/82/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα κτηνιατρικά φάρμακα (ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 1).

(**) Οδηγία 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 67).

(***) ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.».

6) Το παράρτημα I τροποποιείται ως ακολούθως:

α) το μέρος Α αντικαθίσταται από το κείμενο που παρατίθεται στο παράρτημα II της παρούσας οδηγίας.

β) στο μέρος Β, τα σημεία 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Στήλες 6 και 7 του πίνακα: για κάθε δεδομένη μάζα επιφανειακών ύδατων, η εφαρμογή ΜΕΣ-ΠΠΠ σημαίνει ότι η μετρούμενη συγκέντρωση σε οποιοδήποτε αντιπροσωπευτικό σημείο παρακολούθησης εντός της υδάτινης μάζας δεν υπερβαίνει το πρότυπο.

Ωστόσο, σύμφωνα με το σημείο 1.3.4 του παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/EK, τα κράτη μέλη δύνανται να εφαρμόζουν στατιστικές μεθόδους, όπως ο υπολογισμός του εκατοστημορίου, προκειμένου να διασφαλίζεται αποδεκτός βαθμός εμπιστοσύνης και ακρίβειας για τη διαπίστωση της συμμόρφωσης προς τα ΜΕΣ-ΠΠΠ. Στην περίπτωση που τα κράτη μέλη το πράξουν, οι εν λόγω στατιστικές μέθοδοι είναι σύμφωνες προς τους λεπτομερείς κανόνες που θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 9 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας.

3. Τα ΠΠΠ για τα ύδατα που καθορίζονται στο παρόν παράρτημα εκφράζονται ως ολικές συγκεντρώσεις στο συνολικό δείγμα ύδατος.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, στις περιπτώσεις του καδμίου, του μολύβδου, του υδραργύρου και του νικελίου (εφεξής “μέταλλα”) το ΠΠΠ για τα ύδατα αναφέρεται στην εν διαλύσει συγκέντρωση, δηλαδή την εν διαλύσει φάση δείγματος ύδατος που λαμβάνεται με διήθηση μέσω ηθμού 0,45 μπ ή κάθε ισοδύναμη προεπεξεργασία ή, εφόσον αναφέρεται ρητά, στη βιοδιαθέσιμη συγκέντρωση.

Τα κράτη μέλη μπορούν, κατά την εκτίμηση των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης σε σχέση με τα οικεία ΠΠΠ, να λαμβάνουν υπόψη:

α) τις φυσικές συγκεντρώσεις μετάλλων σε μη εκτεθειμένο περιβάλλον και τις ενώσεις τους, στην περί-

πτωση που οι συγκεντρώσεις αυτές εμποδίζουν τη συμμόρφωση προς τα οικεία ΠΠΠ·

β) τον βαθμό σκληρότητας, το pH, του διαλυμένου οργανικού άνθρακα ή άλλες παραμέτρους ποιότητας του ύδατος, οι οποίες επηρεάζουν τη βιοδιαθέσιμότητα των μετάλλων, εφόσον οι βιοδιαθέσιμες συγκεντρώσεις προσδιορίζονται με τη χρήση κατάλληλων μοντέλων βιοδιαθέσιμότητας.».

7) Τα παραρτήματα II και III διαγράφονται.

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 14 Σεπτεμβρίου 2015. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 12 Αυγούστου 2013.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

L. LINKEVIČIUS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ X

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΟΥΣΙΩΝ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Αριθμός	Αριθμός CAS ⁽¹⁾	Αριθμός ΕΕ ⁽²⁾	Ονομασία ουσίας προτεραιότητας ⁽³⁾	Χαρακτηριζόμενη ως επικινδυνή ουσία προτεραιότητας
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alachlor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Ανθρακένιο	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Ατραζίνη	
(4)	71-43-2	200-753-7	Βενζόλιο	
(5)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Βρωμιούχοι διφαινυλαιθέρες	X ⁽⁴⁾
(6)	7440-43-9	231-152-8	Κάδμιο και οι ενώσεις του	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Χλωροαλκάνια C ₁₀₋₁₃	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Chlorfenvinphos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Chlorpyrifos (Chlorpyrifos-ethyl)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-Διχλωροαιθάνιο	
(11)	75-09-2	200-838-9	Διχλωρομεθάνιο	
(12)	117-81-7	204-211-0	Φθαλικό δι(2-αιθυλεξένιο) (DEHP)	X
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron (Διουρόνη)	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan (Ενδοσουλφάνη)	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Φλουορανθένιο	
(16)	118-74-1	204-273-9	Εξαχλωροβενζόλιο	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Εξαχλωροβουταδιένιο	X
(18)	608-73-1	210-168-9	Εξαχλωροκυκλοεξάνιο	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon (Ισοπροτουρόνη)	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Μόλυβδος και οι ενώσεις του	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Υδράργυρος και οι ενώσεις του	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Ναφθαλίνιο	
(23)	7440-02-0	231-111-4	Νικέλιο και οι ενώσεις του	
(24)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Εννεύλοφαινόλες	X ⁽⁵⁾
(25)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Οκτυλοφαινόλες ⁽⁶⁾	
(26)	608-93-5	210-172-0	Πενταχλωροβενζόλιο	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Πενταχλωροφαινόλη	
(28)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες (PAH) ⁽⁷⁾	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Σιμαζίνη	
(30)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Ενώσεις τριβουτυλοκασιτέρου	X ⁽⁸⁾

Αριθμός	Αριθμός CAS (¹)	Αριθμός EE (²)	Ονομασία ουσίας προτεραιότητας (³)	Χαρακτηριζόμενη ως επικινδυνή ουσία προτεραιότητας
(31)	12002-48-1	234-413-4	Τριχλωροβενζόλια	
(32)	67-66-3	200-663-8	Τριχλωρομεθάνιο (χλωροφόρμιο)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Τριφλουραλίνη	X
(34)	115-32-2	204-082-0	Dicofol	X
(35)	1763-23-1	217-179-8	Υπερφθοροκτανοσουλφονικό οξύ και τα παράγωγά του (PFOS)	X
(36)	124495-18-7	δεν εφαρμόζεται	Quinoxifen	X
(37)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Διοξίνες και παρόμοιες με τις διοξίνες ενώσεις	X (⁹)
(38)	74070-46-5	277-704-1	Aclonifen	
(39)	42576-02-3	255-894-7	Bifenox	
(40)	28159-98-0	248-872-3	Cybutryne	
(41)	52315-07-8	257-842-9	Κυπερμεθρίνη (¹⁰)	
(42)	62-73-7	200-547-7	Dichlorvos	
(43)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Εξαβρωμοκυλοδωδεκάνιο (HBCDD)	X (¹¹)
(44)	76-44-8/ 1024-57-3	200-962-3/ 213-831-0	Heptachlor και εποξείδιο του heptachlor	X
(45)	886-50-0	212-950-5	Τερβουτρίνη	

(¹) CAS: Chemical Abstracts Service.

(²) Αριθμός EE: Ευρωπαϊκός κατάλογος υφιστάμενων χημικών ουσιών (Einecs) ή Ευρωπαϊκός κατάλογος κοινοποιημένων χημικών ουσιών (Elinscs).

(³) Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες έχουν επλεγεί ομάδες ουσιών, εκτός ρητής υπόδειξης, προσδιορίζονται τυπικές μεμονωμένες αντιπροσωπευτικές ουσίες στο πλαίσιο του καθορισμού των προτύπων ποιότητας περιβάλλοντος.

(⁴) Μόνον ο τετρα-, πεντα-, εξα- και επατβρωμοδιφαινυλαθέρας (αριθμοί -CAS 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0, 68928-80-3, αντιστοιχα).

(⁵) Εννεύλοφαινόλη (CAS 25154-52-3, EE 246-672-0) συμπεριλαμβανομένων των ισομερών 4-εννεύλοφαινόλη (CAS 104-40-5, EE 203-199-4) και 4-εννεύλοφαινόλη (διακλαδισμένης αλυσίδας) (CAS 84852-15-3, EE 284-325-5).

(⁶) Οκτυλοφαινόλη (CAS 1806-26-4, EE 217-302-5) συμπεριλαμβανομένου του ισομερούς 4-(1,1',3,3'-τετραμεθυλοβουτυλο)-φαινόλη (CAS 140-66-9, EE 205-426-2).

(⁷) Συμπεριλαμβάνονται οι ενώσεις βενζο(a)πυρένιο (CAS 50-32-8, EE 200-028-5), βενζο(b)φλουρανθένιο (CAS 205-99-2, EE 205-911-9), βενζο(g,h,i)-περυλένιο (CAS 191-24-2, EE 205-883-8), βενζο(k)φλουρανθένιο (CAS 207-08-9, EE 205-916-6), ινδενο(1,2,3-cd)πυρένιο (CAS 193-39-5, EE 205-893-2), ενώ εξαρούνται οι ενώσεις ανθρακένιο, φλουρανθένιο και ναφθαλίνιο, που παρατίθενται χωριστά.

(⁸) Συμπεριλαμβανομένουν του κατιόντος τριβουτυλοκαστερέου (CAS 36643-28-4).

(⁹) Αναφέρεται στις εξής ενώσεις:

7 πολυχλωριωμένες διβενζo-p-διοξίνες (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (CAS 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (CAS 40321-76-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (CAS 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (CAS 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDD (CAS 3268-87-9)

10 πολυχλωριωμένα διβενζοφουράνια (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (CAS 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (CAS 57117-41-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (CAS 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (CAS 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (CAS 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (CAS 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-O8CDF (CAS 39001-02-0)

12 παρόποια με τις διοξίνες πολυχλωριωμένα διφαινύλια (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, CAS 32598-13-3), 3,3',4',5-T4CB (PCB 81, CAS 70362-50-4), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5-P5CB (PCB 114, CAS 74472-37-0), 2,3',4,4',5-P5CB (PCB 118, CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, CAS 65510-44-3), 3,3',4,4',5-P5CB (PCB 126, CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5-H6CB (PCB 156, CAS 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, CAS 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, CAS 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, CAS 39635-31-9).

(¹⁰) Το CAS 52315-07-8 αναφέρεται σε ισομερές μείγμα κυπερμεθρίνης, α-κυπερμεθρίνης (CAS 67375-30-8), β-κυπερμεθρίνης (CAS 65731-84-2), θ-κυπερμεθρίνης (CAS 71697-59-1) και ζ-κυπερμεθρίνης (52315-07-8).

(¹¹) Συμπεριλαμβάνονται το 1,3,5,7,9,11-εξαβρωμοκυλοδωδεκάνιο (CAS 25637-99-4), το 1,2,5,6,9,10- εξαβρωμοκυλοδωδεκάνιο (CAS 3194-55-6), το α-εξαβρωμοκυλοδωδεκάνιο (CAS 134237-50-6), το β-εξαβρωμοκυλοδωδεκάνιο (CAS 134237-51-7) και το γ- εξαβρωμοκυλοδωδεκάνιο (CAS 134237-52-8).».

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΠΡΟΤΥΠΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΟΥΣΙΕΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΆΛΛΕΣ ΡΥΠΟΓΟΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

ΜΕΡΟΣ Α: ΠΡΟΤΥΠΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ (ΠΠΠ)

EMT: επήσια μέση τιμή.

ΜΕΣ: μέγιστη επιτρεπόμενη συγκέντρωση.

Μονάδα: [μg/l] για τις στήλες (4) έως (7)

[μg/kg υγρού βάρους] για τη στήλη (8)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Ονομασία της ουσίας	Αριθμός CAS (1)	EMT-ΠΠΠ (2) Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας (3)	EMT-ΠΠΠ (2) Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ (4) Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας (3)	ΜΕΣ-ΠΠΠ (4) Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί (12)
(1)	Alachlor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Ανθρακένιο	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Ατραζίνη	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Βενζόλιο	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	Βρωμιούχοι διφαινυλαιθέρες (5)	32534-81-9			0,14	0,014	0,0085
(6)	Κάδμιο και οι ενώσεις του (ανάλογα με τις κατηγορίες σκληρότητας νερού) (6)	7440-43-9	≤ 0,08 (Κατηγορία 1) 0,08 (Κατηγορία 2) 0,09 (Κατηγορία 3) 0,15 (Κατηγορία 4) 0,25 (Κατηγορία 5)	0,2	≤ 0,45 (Κατηγορία 1) 0,45 (Κατηγορία 2) 0,6 (Κατηγορία 3) 0,9 (Κατηγορία 4) 1,5 (Κατηγορία 5)	≤ 0,45 (Κατηγορία 1) 0,45 (Κατηγορία 2) 0,6 (Κατηγορία 3) 0,9 (Κατηγορία 4) 1,5 (Κατηγορία 5)	
(6a)	τετραχλωράνθρακας (7)	56-23-5	12	12	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(7)	Χλωροαλκάνια C10-13 (8)	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Chlорfenvinphos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Chlorpyrifos (Chlorpyrifos-ethyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	
(9a)	Φυτοφάρμακα κυκλοδιενίου: Αλδρίνη (7) Διελδρίνη (7) Ενδρίνη (7) Ισοδρίνη (7)	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Ονομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ⁽¹⁾	EMT-ΠΠΠ ⁽²⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	EMT-ΠΠΠ ⁽²⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ⁽¹²⁾
(9β)	Ολικό DDT ^{(7), (9)}	δεν εφαρμόζεται	0,025	0,025	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
	Παρα-παρα-DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(10)	1,2-Διχλωροαιθάνιο	107-06-2	10	10	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(11)	Διχλωρομεθάνιο	75-09-2	20	20	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(12)	Φθαλικό δι(2-αιθυλεξύλιο) (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(13)	Diuron (Διουρόνη)	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Endosulfan (Ενδοσουλφάνη)	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Φλουορανθένιο	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Εξαχλωροβενζόλιο	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Εξαχλωροβουταδιένιο	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Εξαχλωροκυκλοεξάνιο	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Isoproturon (Ιοσπροτουρόνη)	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Μόλυβδος και οι ενώσεις του	7439-92-1	1,2 ⁽¹³⁾	1,3	14	14	
(21)	Υδράργυρος και οι ενώσεις του	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Ναφθαλίνιο	91-20-3	2	2	130	130	
(23)	Νικέλιο και οι ενώσεις του	7440-02-0	4 ⁽¹³⁾	8,6	34	34	
(24)	Εννεϋλοφαινόλες (4-εννεϋλοφαινόλη)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Οκτυλοφαινόλη ((4-(1,1',3,3'-τετραμεθυλβουτυλική)-φαινόλη))	140-66-9	0,1	0,01	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(26)	Πενταχλωροβενζόλιο	608-93-5	0,007	0,0007	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Ονομασία της ουσίας	Αριθμός CAS (1)	EMT-ΠΠΠ (2) Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας (3)	EMT-ΠΠΠ (2) Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ (4) Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας (3)	ΜΕΣ-ΠΠΠ (4) Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί (12)
(27)	Πενταχλωροφαινόλη	87-86-5	0,4	0,4	1	1	
(28)	Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες (PAH) (11)	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
	Βενζο(a)πυρένιο	50-32-8	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	0,27	0,027	5
	Βενζο(b)φλουορανθένιο	205-99-2	βλέπε υποσημείωση 11	βλέπε υποσημείωση 11	0,017	0,017	βλέπε υποσημείωση 11
	Βενζο(k)φλουορανθένιο	207-08-9	βλέπε υποσημείωση 11	βλέπε υποσημείωση 11	0,017	0,017	βλέπε υποσημείωση 11
	βενζο(g,h,i)περυλένιο	191-24-2	βλέπε υποσημείωση 11	βλέπε υποσημείωση 11	$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$	βλέπε υποσημείωση 11
	Ινδενο(1,2,3-cd)πυρένιο	193-39-5	βλέπε υποσημείωση 11	βλέπε υποσημείωση 11	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	βλέπε υποσημείωση 11
(29)	Σιμαζίνη	122-34-9	1	1	4	4	
(29α)	Τετραχλωροαιθυλένιο (7)	127-18-4	10	10	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(29β)	Τριχλωροαιθυλένιο (7)	79-01-6	10	10	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(30)	Ενώσεις τριβουτυλοκασσιτέρου (καπιόν τριβουτυλοκασσιτέρου)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
(31)	Τριχλωροβενζόλια	12002-48-1	0,4	0,4	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(32)	Τριχλωρομεθάνιο	67-66-3	2,5	2,5	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(33)	Τριφλουραλίνη	1582-09-8	0,03	0,03	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(34)	Dicofol	115-32-2	$1,3 \times 10^{-3}$	$3,2 \times 10^{-5}$	δεν εφαρμόζεται (10)	δεν εφαρμόζεται (10)	33
(35)	Υπερφθοροκτανοσουλφονικό οξύ και τα παράγωγά του (PFOS)	1763-23-1	$6,5 \times 10^{-4}$	$1,3 \times 10^{-4}$	36	7,2	9,1
(36)	Quinoxifen	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Ονομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ⁽¹⁾	EMT-ΠΠΠ ⁽²⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	EMT-ΠΠΠ ⁽²⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ⁽¹²⁾
(37)	Διοξίνες και παρόμοιες με τις διοξίνες ενώσεις	Βλέπε υποσημείωση 10 στο παράτημα X της οδηγίας 2000/60/ΕΚ			δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Άθροισμα των PCDD + PCDF + PCB-DL 0,0065 µg.kg ⁻¹ TEQ ⁽¹⁴⁾
(38)	Aclonifen	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Bifenox	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Cybutryne	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Κυπερμεθρίνη	52315-07-8	8 × 10 ⁻⁵	8 × 10 ⁻⁶	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	
(42)	Dichlorvos	62-73-7	6 × 10 ⁻⁴	6 × 10 ⁻⁵	7 × 10 ⁻⁴	7 × 10 ⁻⁵	
(43)	Εξαβρωμοκυκλοδωδεκάνιο (HBCDD)	Βλέπε υποσημείωση 12 στο παράτημα X της οδηγίας 2000/60/ΕΚ	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167
(44)	Heptachlor και εποξείδιο του heptachlor	76-44-8/ 1024-57-3	2 × 10 ⁻⁷	1 × 10 ⁻⁸	3 × 10 ⁻⁴	3 × 10 ⁻⁵	6,7 × 10 ⁻³
(45)	Τερβουτρίνη	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	

(¹) CAS: Chemical Abstracts Service.

(²) Η παράμετρος αυτή είναι το ΠΠΠ εκφραζόμενο ως επήσια μέση τιμή (EMT-ΠΠΠ). Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, ισχύει για την ολική συγκέντρωση όλων των ισομερών.

(³) Τα επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας καλύπτουν τους ποταμούς και τις λίμνες, καθώς και τα συναφή τεχνητά ή ιδιαιτέρως τροποποιημένα υδατικά συστήματα.

(⁴) Η παράμετρος αυτή είναι το ΠΠΠ εκφραζόμενο ως μέγιστη επιτρέπομενη συγκέντρωση (ΜΕΣ-ΠΠΠ). Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες για το ΜΕΣ-ΠΠΠ σημειώνεται “δεν εφαρμόζεται”, οι τιμές EMT-ΠΠΠ δεωρείται ότι προστατεύουν έναντι βραχυπρόθεσμων αιχμών ρύπανσης σε συνεχείς απορρίψεις, καθώς είναι σημαντικά χαμηλότερες σε σχέση με τις τιμές που προκύπτουν με βάση την οξεία τοξικότητα.

(⁵) Για την ομάδα ουσιών προτεραιότητας που καλύπτεται από τους βραχυπούχους διφαινυλαιθέρες (με αριθμό 5) το ΠΠΠ συγκρίνεται με το άθροισμα των συγκεντρώσεων των συγγενένων ουσιών 28, 47, 99, 153 και 154.

(⁶) Για το κάδιμο και τις ενώσεις του (αριθ. 6) οι τιμές των ΠΠΠ διαφέρουν ανάλογα με τη σκληρότητα του νερού, που κατατάσσεται σε 5 κατηγορίες (κατηγορία 1: < 40 mg CaCO₃/l, κατηγορία 2: 40 έως < 50 mg CaCO₃/l, κατηγορία 3: 50 έως < 100 mg CaCO₃/l, κατηγορία 4: 100 έως < 200 mg CaCO₃/l, κατηγορία 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

(⁷) Η ουσία αυτή δεν είναι ουσία προτεραιότητας, αλλά ένας από τους άλλους ρύπους για τους οποίους τα ΠΠΠ ταυτίζονται με τα προβλέπομένα στην νομοθεσία που ισχύει πριν από τις 13 Ιανουαρίου 2009.

(⁸) Δεν παρέχεται ενδεικτική παράμετρος γι' αυτή την ομάδα ουσιών. Η (οι) ενδεικτική(-ές) παράμετρος(-οι) πρέπει να καθορίζεται(-ονται) μέσω της αναλυτικής μεθόδου.

(⁹) Το ολικό DDT περιλαμβάνει το άθροισμα των ισομερών 1,1,1-τριχλωρο2,2 δις(ρ-χλωροφαινυλ)-αιθάνιο (αριθμός CAS 50-29-3· αριθμός EE 200-024-3), 1,1,1-τριχλωρο2 (ο-χλωροφαινυλ)2-(ρ-χλωροφαινυλ)-αιθάνιο (αριθμός CAS 789-02-6· αριθμός EE 212-332-5), 1,1-διχλωρο2,2 δις(ρ-χλωροφαινυλ)-αιθύλεντο (αριθμός CAS 72-55-9· αριθμός EE 200-784-6) και 1,1-διχλωρο2,2 δις(ρ-χλωροφαινυλ)-αιθάνιο (αριθμός CAS 72-54-8· αριθμός EE 200-783-0).

(¹⁰) Δεν υπάρχουν αρκετά δεδομένα για να καθοριστεί ΜΕΣ-ΠΠΠ για τις ουσίες αυτές.

(¹¹) Για την ομάδα ουσιών προτεραιότητας των πολυκυκλικών αρωματικών υδρογονανθράκων (PAH) (με αριθμό 28), το ΠΠΠ στους ζώντες οργανισμούς και το αντίστοιχο EMT-ΠΠΠ στα ύδατα αναφέρονται στη συγκέντρωση βενζο(a)πυρενίου, στην τοξικότητα του οποίου βασίζονται. Το βενζο(a)πυρένιο μπορεί να θωρηθεί ως δείκτης για τους άλλους PAH, για τον λόγο αυτόν μόνον το βενζο(a)πυρένιο πρέπει να παρακολουθείται με το ΠΠΠ στους ζώντες οργανισμούς ή το αντίστοιχο EMT-ΠΠΠ στα ύδατα.

(¹²) Το ΠΠΠ στους ζώντες οργανισμούς αναφέρεται στους ίχνους, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά. Αντί των ίχνων μπορεί να παρακολουθείται εναλλακτική ταξινομική ομάδα ζώντων οργανισμών, ή άλλος υλικός φορέας, με την προϋπόθεση ότι το εφαρμοζόμενο ΠΠΠ προσφέρει ισοδύναμο επίπεδο προστασίας. Για τις ουσίες με αριθμό 15 (φλουορανθύνιο) και 28 (πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες (PAH), το ΠΠΠ σε ζώντες οργανισμούς αναφέρεται στα καρκινοειδή και τα μαλακία. Για την αξιολόγηση της χημικής κατάστασης, η μέτρηση του φλουορανθύνιο και των PAH σε ίχνους δεν είναι σωστή. Για τις ουσίες με αριθμό 37 (διοξίνες και παρόμοιες με τις διοξίνες ενώσεις), το ΠΠΠ σε ζώντες οργανισμούς αναφέρεται στους ίχνους, στα καρκινοειδή και τα μαλακία. Ούμφωνα με το τμήμα 5.3 του παραρτήματος στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1259/2011 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1881/2006 όσον αφορά τα μέγιστα επίπεδα διοξινών, παρόμοιων με τις διοξίνες PCB και μη παρόμοιων με τις διοξίνες PCB σε τρόφιμα (ΕΕ L 320 της 3.12.2011, σ. 18).

(¹³) Αυτά τα ΠΠΠ αναφέρονται στις βιοδιαθέσμες συγκεντρώσεις των ουσιών.

(¹⁴) PCDD: πολυχλωριωμένες διβενζο-p-διοξίνες· PCDF: πολυχλωριωμένα διβενζοφουράνια· PCB-DL: παρόμοια με τις διοξίνες πολυχλωριωμένα διφαινύλια· TEQ: τοξικά ισοδύναμα ούμφωνα με τους συντελεστές τοξικής ισοδυναμίας του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για το 2005.»

II

(Μη νομοθετικές πράξεις)

KANONISMOI

ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 805/2013 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 23ης Αυγούστου 2013

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών εισαγωγής για τον προσδιορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ) ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 543/2011 της Επιτροπής, της 7ης Ιουνίου 2011, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου όσον αφορά τους τομείς των οπωροκηπευτικών και των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 136 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 543/2011 προβλέπει, κατ' εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ'

αποκοπή τιμών εισαγωγής από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημα XVI μέρος Α του εν λόγω κανονισμού.

- (2) Η κατ' αποκοπή τιμή εισαγωγής υπολογίζεται κάθε εργάσιμη ημέρα, σύμφωνα με το άρθρο 136 παράγραφος 1 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 543/2011, λαμβανομένων υπόψη των ημερήσιων μεταβλητών στοιχείων. Συνεπώς, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να αρχίσει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές εισαγωγής που αναφέρονται στο άρθρο 136 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 543/2011 καθορίζονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 23 Αυγούστου 2013.

Για την Επιτροπή,
εξ ονόματος του Προέδρου,

Jerzy PLEWA

Γενικός Διευθυντής Γεωργίας και
Αγροτικής Ανάπτυξης

⁽¹⁾ EE L 299 της 16.11.2007, σ. 1.

⁽²⁾ EE L 157 της 15.6.2011, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Οι κατ' αποκοπή τιμές εισαγωγής για τον προσδιορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτων χωρών ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή εισαγωγής (ευρώ/100 kg)
0707 00 05	TR	95,4
	ZZ	95,4
0709 93 10	TR	122,6
	ZZ	122,6
0805 50 10	AR	119,4
	CL	122,7
	TR	70,0
	UY	140,2
	ZA	108,3
	ZZ	112,1
0806 10 10	EG	175,3
	MA	135,8
	TR	144,0
	ZZ	151,7
0808 10 80	AR	181,4
	BR	108,7
	CL	122,9
	CN	88,5
	NZ	129,1
	US	130,9
	ZA	116,3
0808 30 90	ZZ	125,4
	AR	196,9
	CL	148,9
	TR	147,9
	ZA	88,2
0809 30	ZZ	145,5
	TR	143,1
0809 40 05	ZZ	143,1
	BA	49,8
	MK	59,8
	XS	57,7
	ZZ	55,8

(¹) Ονοματολογία των χωρών που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1833/2006 της Επιτροπής (ΕΕ L 354 της 14.12.2006, σ. 19). Ο κωδικός «ZZ» αντιπροσωπεύει «άλλες χώρες καταγωγής».

ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΦΟΡΕΙΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΣΥΣΤΑΘΕΙ ΜΕ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

Μόνο τα πρωτότυπα κείμενα της ΟΕΕ/ΗΕ έχουν νομική ισχύ δυνάμει του διεθνούς δημόσιου δικαίου. Το καθεστώς και η ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού πρέπει να ελέγχονται στην τελευταία έκδοση του εγγράφου που αφορά την κατάσταση προσχόρησης στους κανονισμούς της ΟΕΕ/ΗΕ, δηλαδή του εγγράφου TRANS/WP.29/343, το οποίο διατίθεται στον δικτυακό τόπο:

<http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29fdocstts.html>

Κανονισμός αριθ. 80 της Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη (ΟΕΕ/ΗΕ) — Ενιαίες διατάξεις σχετικά με την έγκριση των καθισμάτων επιβατικών οχημάτων μεγάλης χωρητικότητας και των ίδιων των οχημάτων όσον αφορά την αντοχή των καθισμάτων και των αγκυρώσεών τους

Ενσωματώνει όλα τα έγκυρα κείμενα έως:

Σειρά τροποποιήσεων 03 στον κανονισμό — Ημερομηνία έναρξης ισχύος: 26 Ιουλίου 2012

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Πεδίο εφαρμογής
2. Ορισμοί
3. Αίτηση έγκρισης
4. Έγκριση
5. Απαρτήσεις για τα καθίσματα
6. Απαρτήσεις για αγκυρώσεις καθισμάτων ενός τύπου οχήματος
7. Απαρτήσεις για εγκατάσταση καθισμάτων σε έναν τύπο οχήματος
8. Συμμόρφωση παραγωγής
9. Κυρώσεις για μη συμμόρφωση της παραγωγής
10. Τροποποίηση και επέκταση της έγκρισης του τύπου καθίσματος και/ή του τύπου οχήματος
11. Οριστική παύση της παραγωγής
12. Μεταβατικές διατάξεις
13. Ονομασίες και διευθύνσεις των τεχνικών υπηρεσιών που είναι αρμόδιες για τη διεξαγωγή δοκιμών έγκρισης, καθώς και των αρχών έγκρισης τύπου

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑΤΑ

1. Διαδικασίες δοκιμών για καθίσματα σύμφωνα με την παράγραφο 5 και/ή για αγκυρώσεις σύμφωνα με την παράγραφο 6.1.2 και/ή για την τοποθέτηση πλευρικών καθισμάτων σύμφωνα με την παράγραφο 3 του προσαρτήματος 7
2. Διαδικασία δοκιμών για τις αγκυρώσεις ενός οχήματος κατ' εφαρμογή της παραγράφου 6.1.1.
3. Μετρήσεις προς εκτέλεση
4. Καθορισμός των κριτηρίων αποδοχής

5. Απαιτήσεις και διαδικασίες στατικής δοκιμής
6. Χαρακτηριστικά απορρόφησης ενέργειας του οπίσθιου μέρους των ερεισινώτων
7. Απαιτήσεις για την ασφάλεια των επιβατών σε πλευρικά καθίσματα σύμφωνα με την παράγραφο 7.4.4.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

1. Ανακοίνωση σχετικά με την έγκριση ή άρνηση ή επέκταση ή ανάκληση έγκρισης ή οριστική διακοπή της παραγωγής ενός τύπου ή τύπων καθίσματος όσον αφορά την αντοχή (του) τους, κατ' εφαρμογή του κανονισμού αριθ. 80
2. Ανακοίνωση σχετικά με την έγκριση ή άρνηση ή επέκταση ή ανάκληση έγκρισης ή οριστική διακοπή της παραγωγής ενός τύπου οχήματος όσον αφορά την αντοχή των αγκυρώσεων των καθίσμάτων, κατ' εφαρμογή του κανονισμού αριθ. 80
3. Ρυθμίσεις για τα σήματα έγκρισης
4. Διαδικασία για τον προσδιορισμό του σημείου «H» και της πραγματικής γωνίας του κορμού για τις θέσεις καθημένων στα μηχανοκίνητα οχήματα

1. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

- 1.1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για:
 - a) καθίσματα επιβατών διατεταγμένα προς τα εμπρός σε οχήματα των κατηγοριών M₂ και M₃, των κλάσεων II, III και B⁽¹⁾.
 - β) οχήματα των κατηγοριών M₂ και M₃ των κλάσεων II, III και B⁽¹⁾ όσον αφορά τις αγκυρώσεις των καθίσμάτων επιβατών τους και την εγκατάσταση των καθίσμάτων.
 - γ) δεν ισχύει για καθίσματα που βλέπουν προς τα πίσω ή για υποστήριγμα κεφαλής προσαρμοσμένο σε αυτά τα καθίσματα.
- 1.2. Κατ' απαίτηση του κατασκευαστή, οχήματα της κατηγορίας M₂⁽¹⁾ που έχουν εγκριθεί με τον κανονισμό αριθ. 17 θεωρείται ότι ικανοποιούν τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού.
- 1.3. Τα οχήματα στα οποία κάποια καθίσματα καλύπτονται από την προβλεπόμενη στην παράγραφο 7.4 του κανονισμού αριθ. 14 παρέκκλιση εγκρίνονται βάσει του παρόντος κανονισμού.
- 1.4. Απαγορεύεται η τοποθέτηση πλευρικών καθίσμάτων σε οχήματα των κατηγοριών M₂, (κλάσης II, III και B) και M₃ (κλάσης II, III και B).

- 1.5. Ύστερα από αίτημα του κατασκευαστή και σε συμφωνία με την τεχνική υπηρεσία, καθώς και την αρχή έγκρισης τύπου του συμβαλλόμενου μέρους, μπορεί να χορηγηθεί έγκριση για οχήματα της κατηγορίας M₃ (κλάσης III ή B) με το μέγιστο αποδεκτό τεχνικό βάρος φόρτωσης να μην υπερβαίνει τους 10 τόνους, με πλευρικά καθίσματα, με την προϋπόθεση ότι τα καθίσματα αυτά είναι ομαδοποιημένα στο πίσω μέρος του οχήματος και σχηματίζουν ενιαίο σαλόνι έως 10 θέσεων. Στα πλευρικά αυτά καθίσματα τοποθετείται τουλάχιστον ένα υποστήριγμα κεφαλής και μία ζώνη δύο σημείων με εντατήρα που έχει έγκριση τύπου σύμφωνα με τον κανονισμό 16. Επίσης, οι αγκυρώσεις για τις ζώνες ασφαλείας πρέπει να τηρούν τις προδιαγραφές περί διαστάσεων και αντοχής που βασίζονται σε αυτές που καθορίζονται στον κανονισμό αριθ. 14. Ωστόσο, λαμβάνεται υπόψη ότι το καθίσμα είναι πλευρικό αντί για διατεταγμένο προς τα εμπρός και ότι η δοκιμή και οι επιθεωρήσεις δεν αίρονται επί αυτής της βάσης. Το έγγραφο κοινοποίησης (παράρτημα 2) φέρει παρατήρηση στην οποία αναφέρεται ότι τα πλευρικά καθίσματα έχουν επιτραπεί σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο. Παρόμοιες εγκρίσεις δεν χορηγούνται πλέον από την 1η Νοεμβρίου 2014 ή από την ημερομηνία έγκρισης ενιαίων διατάξεων δοκιμής για πλευρικά καθίσματα (δηλαδή του παρόντος κανονισμού), καθώς και διατάξεων για αυτά τα καθίσματα όσον αφορά τις αγκυρώσεις ζωνών ασφαλείας (δηλαδή του κανονισμού αριθ. 14) και οχημάτων εξοπλισμένων με ζώνες ασφαλείας (δηλαδή του κανονισμού αριθ. 16), ανάλογα με το ποια ημερομηνία προηγείται χρονικά.

⁽¹⁾ Όπως ορίζεται στο ενοποιημένο ψήφισμα σχετικά με την κατασκευή οχημάτων (R.E.3.) (έγγραφο ECE/TRANS/WP.29/78/αναθ. 2, παράγραφος 2).

- 1.6. Η παράγραφος 1.4 δεν εφαρμόζεται στα ασθενοφόρα ή στα οχήματα που προορίζονται για χρήση από τις ένοπλες δυνάμεις, τις υπηρεσίες πολιτικής προστασίας και τις δυνάμεις που είναι υπεύθυνες για τη διατήρηση της δημόσιας τάξης.
- 1.7. Η παράγραφος 1.4 δεν ισχύει για οχήματα της κατηγορίας M₃ (κλάσης II, III και B) με το μέγιστο αποδεκτό τεχνικά βάρος φόρτωσης να μην υπερβαίνει τους 10 τόνους, με πλευρικά καθίσματα, με την προϋπόθεση ότι ικανοποιούνται οι απαιτήσεις της παραγράφου 7.4.
2. ΟΡΙΣΜΟΙ
- Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:
- 2.1. Ως «έγκριση καθίσματος» νοείται η έγκριση ενός τύπου καθίσματος ως κατασκευαστικού στοιχείου σε σχέση με την προστασία των χρηστών καθίσμάτων διατεταγμένων προς τα εμπρός, όσον αφορά την αντοχή τους και τον σχεδιασμό των ερεισινώτων.
- 2.2. Ως «έγκριση οχήματος» νοείται η έγκριση ενός τύπου οχήματος όσον αφορά την αντοχή των μερών του σώματος του οχήματος στα οποία πρόκειται να στερεωθούν τα καθίσματα και όσον αφορά την εγκατάσταση των καθίσμάτων.
- 2.3. Ως «τύπος καθίσματος» νοούνται τα καθίσματα που δεν διαφέρουν ουσιαστικά ως προς τα ακόλουθα χαρακτηριστικά που δύναται να επηρεάσουν την αντοχή και την επικινδυνότητά τους:
- 2.3.1. δομή, σχήμα, διαστάσεις και υλικά των φερόντων μερών.
- 2.3.2. τύποι και διαστάσεις του συστήματος ρύθμισης και ασφαλίσεως του ερεισινώτου.
- 2.3.3. διαστάσεις, δομή και υλικά των εξαρτημάτων στερέωσης και των υποστηριγμάτων (π.χ. πόδια).
- 2.4. Ως «τύπος οχήματος» νοούνται τα οχήματα που δεν διαφέρουν ουσιαστικά όσον αφορά:
- 2.4.1. τα κατασκευαστικά χαρακτηριστικά που σχετίζονται με τον παρόντα κανονισμό· και
- 2.4.2. τον τύπο ή τους τύπους καθίσματος (καθίσμάτων) εγκεκριμένου τύπου που είναι τοποθετημένα στο όχημα, κατά περίπτωση.
- 2.5. Ως «κάθισμα» νοείται η κατασκευή η οποία μπορεί να ενσωματώνεται μέσω αγκύρωσης ή μη στη δομή του οχήματος, συμπεριλαμβανομένου του καλύμματός της και του εξοπλισμού πρόσδεσης, και προορίζεται για χρήση επί οχήματος και για να καθίζει έναν ή περισσότερους ενήλικες. Ανάλογα με τον προσανατολισμό του, το κάθισμα ορίζεται ως εξής:
- 2.5.1. Ως «κάθισμα που βλέπει προς τα εμπρός» νοείται το κάθισμα το οποίο μπορεί να χρησιμοποιείται ενώ το όχημα κινείται και το οποίο βλέπει προς το εμπρόσθιο μέρος του οχήματος, έτσι ώστε το κατακόρυφο επίπεδο συμμετρίας του καθίσματος να σχηματίζει γωνία μικρότερη από + 10° ή - 10° με το κατακόρυφο επίπεδο συμμετρίας του οχήματος.
- 2.5.2. Ως «κάθισμα που βλέπει προς τα πίσω» νοείται το κάθισμα το οποίο μπορεί να χρησιμοποιείται ενώ το όχημα κινείται και το οποίο βλέπει προς το οπίσθιο μέρος του οχήματος, έτσι ώστε το κατακόρυφο επίπεδο συμμετρίας του καθίσματος να σχηματίζει γωνία μικρότερη από + 10° ή - 10° με το κατακόρυφο επίπεδο συμμετρίας του οχήματος.
- 2.5.3. Ως «πλευρικό κάθισμα» νοείται το κάθισμα το οποίο μπορεί να χρησιμοποιείται ενώ το όχημα κινείται και το οποίο βλέπει προς την πλευρά του οχήματος, έτσι ώστε το κατακόρυφο επίπεδο συμμετρίας του καθίσματος να σχηματίζει γωνία 90° (± 10°) με το κατακόρυφο επίπεδο συμμετρίας του οχήματος.
- 2.6. Ως «ατομικό κάθισμα» νοείται ένα κάθισμα σχεδιασμένο και κατασκευασμένο για τη φιλοξενία ενός καθήμενου επιβάτη.
- 2.7. Ως «διπλό κάθισμα» νοείται ένα κάθισμα σχεδιασμένο και κατασκευασμένο για τη φιλοξενία δύο καθήμενων επιβατών, ο ένας δίπλα στον άλλο· δύο καθίσματα το ένα δίπλα στο άλλο χωρίς διασύνδεση θεωρούνται δύο ατομικά καθίσματα.
- 2.8. Ως «σειρά καθισμάτων» νοείται ένα κάθισμα σχεδιασμένο και κατασκευασμένο για τη φιλοξενία τριών ή περισσότερων καθήμενων επιβατών ο ένας δίπλα στον άλλο· Πολλά ατομικά ή διπλά καθίσματα διατεταγμένα το ένα δίπλα στο άλλο δεν θεωρούνται σειρά καθισμάτων.
- 2.9. Ως «προσκέφαλο καθίσματος» νοείται το μέρος του καθίσματος που είναι διατεταγμένο σχεδόν οριζοντίως και σχεδιασμένο για να υποστηρίζει έναν καθήμενο επιβάτη.
- 2.10. Ως «ερεισινώτο» νοείται το μέρος του καθίσματος που είναι σχεδόν κατακόρυφο και σχεδιασμένο να υποστηρίζει την πλάτη, τους ώμους και, πιθανώς, την κεφαλή του επιβάτη.
- 2.11. Ως «σύστημα ρύθμισης» νοείται ο μηχανισμός μέσω του οποίου το κάθισμα ή τα μέρη αυτού δύναται να ρυθμίζονται σε μια θέση κατάλληλη για τον καθήμενο επιβάτη.

- 2.12. Ως «σύστημα μετατόπισης» νοείται ο μηχανισμός που επιτρέπει στο κάλισμα ή στα μέρη αυτού να μετατοπίζονται κατά πλάτος ή κατά μήκος χωρίς σταθερή ενδιάμεση θέση του καθίσματος ή ενός από τα μέρη του, για να διευκολύνεται η πρόσβαση των επιβατών.
- 2.13. Ως «σύστημα ασφάλισης» νοείται ένας μηχανισμός που εξασφαλίζει τη σταθεροποίηση σε θέση χρήσης του καθίσματος και των τμημάτων του.
- 2.14. Ως «αγκύρωση» νοείται ένα μέρος του δαπέδου ή του σώματος ενός οχήματος στο οποίο μπορεί να στερεωθεί το κάλισμα.
- 2.15. Ως «εξαρτήματα στερέωσης» νοούνται τα μπουλόνια ή άλλα κατασκευαστικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τη στερέωση του καθίσματος στο όχημα.
- 2.16. Ως «φορείο» νοείται ο εξοπλισμός δοκιμών που κατασκευάζεται και χρησιμοποιείται για τη δυναμική αναπαραγωγή οδικών ατυχημάτων με μετωπική σύγκρουση.
- 2.17. Ως «βοηθητικό κάλισμα» νοείται ένα κάλισμα για το ανδρείκελο που έχει τοποθετηθεί στο φορείο στο πίσω μέρος του προς δοκιμή καθίσματος. Αυτό το κάλισμα πρέπει να είναι αντιπροσωπευτικό του καθίσματος που πρόκειται να χρησιμοποιηθεί στο όχημα πίσω από το προς δοκιμή κάλισμα.
- 2.18. Ως «επίπεδο αναφοράς» νοείται το επίπεδο που διέρχεται από τα σημεία επαφής των φτερνών του ανδρείκελου και χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό του σημείου «H» και της πραγματικής γωνίας του κορμού όσον αφορά τη θέση καθημένων των οχημάτων σύμφωνα με τις προδιαγραφές του παρατίματος 4.
- 2.19. Ως «ύψος αναφοράς» νοείται το ύψος της κορυφής του καθίσματος πάνω από το επίπεδο αναφοράς.
- 2.20. Ως «ανδρείκελο» νοείται ένα ανδρείκελο που ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές για HYBRID II ή III (¹) για καθίσματα διατεταγμένα προς τα εμπρός ή ανδρείκελο που να αντιστοιχεί στις προδιαγραφές για ανδρείκελα πλευρικής σύγκρουσης σύμφωνα με τον κανονισμό αριθ. 95, παράρτημα 6 για πλευρικά καθίσματα.
- 2.21. Ως «ζώνη αναφοράς» νοείται ο χώρος μεταξύ δύο κατακόρυφων διαμηκών επιπέδων, που απέχουν 400 mm και είναι συμμετρικά ως προς το σημείο «H», ο οποίος ορίζεται μέσω περιστροφής από την κάθηση στην οριζόντια θέση της συσκευής ομοιώματος κεφαλής που περιγράφεται στον κανονισμό αριθ. 21, παράρτημα 1. Η συσκευή πρέπει να τοποθετείται όπως περιγράφεται στο εν λόγω παράρτημα του κανονισμού αριθ. 21 και να ρυθμίζεται στο μέγιστο μήκος της των 840 mm και στο ελάχιστο μήκος της των 736 mm για τον εναπομένοντα περιορισμό του εν λόγω χώρου.
- 2.22. Ο όρος «ζώνη 3 σημείων» για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού περιλαμβάνει επίσης τις ζώνες με πάνω από τρία σημεία αγκύρωσης.
- 2.23. Ως «απόσταση μεταξύ καθίσμάτων» νοείται, στην περίπτωση των καθίσμάτων που είναι διατεταγμένα προς την ίδια κατεύθυνση, η απόσταση μεταξύ του εμπρόσθιου μέρους ενός ερεισίνωτου καθίσματος και του οπίσθιου μέρους του ερεισίνωτου καθίσματος που προηγείται, μετρούμενη οριζόντιως σε ύψος 620 mm από το δάπεδο.

3. ΑΙΤΗΣΗ ΕΓΚΡΙΣΗΣ

- 3.1. Η αίτηση για την έγκριση ενός καθίσματος υποβάλλεται από τον κατασκευαστή του καθίσματος ή από δεόντως διαπιστευμένο αντιπρόσωπο αυτού.
- 3.2. Η αίτηση για την έγκριση του οχήματος υποβάλλεται από τον κατασκευαστή του οχήματος ή από δεόντως διαπιστευμένο αντιπρόσωπο αυτού.
- 3.3. Η αίτηση για έγκριση ενός καθίσματος ή ενός οχήματος συνοδεύεται από τα ακόλουθα έγγραφα εις τριπλούν και από τα ακόλουθα στοιχεία:
- 3.3.1. Για έγκριση καθίσματος:
- 3.3.1.1. Λεπτομερή περιγραφή του καθίσματος, των εξαρτημάτων στερέωσής του και των συστημάτων ρύθμισης, μετατόπισης και ασφάλισής του.
- 3.3.1.2. Σχέδια, σε κατάλληλη κλίμακα και με επαρκείς λεπτομέρειες, του καθίσματος, των εξαρτημάτων στερέωσής του και των συστημάτων ρύθμισης, μετατόπισης και ασφάλισής του.
- 3.3.2. Για έγκριση οχήματος:
- 3.3.2.1. Λεπτομερή περιγραφή των μερών του σώματος του οχήματος που χρησιμοποιούνται ως σημεία αγκύρωσης.
- 3.3.2.2. Σχέδια, σε κατάλληλη κλίμακα και με επαρκείς λεπτομέρειες, των μερών του οχήματος που χρησιμοποιούνται ως σημεία αγκύρωσης.
- 3.4. Τα ακόλουθα υποβάλλονται στην αρμόδια για τις δοκιμές έγκρισης τεχνική υπηρεσία:

(¹) Οι τεχνικές προδιαγραφές και τα λεπτομερή σχέδια του HYBRID II και III, που αντιστοιχούν στις κύριες διαστάσεις του ενήλικα άνδρα του πεντηκοστού εκατοστημόριου των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, και οι προδιαγραφές για την προσαρμογή του για τη δοκιμή αυτή έχουν κατατεθεί στον Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εδικών και είναι διαθέσιμα κατόπιν αίτησης στη γραμματεία της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη, Palais des Nations, Γενεύη, Ελβετία.

- 3.4.1. Δύο καθίσματα αντιπροσωπευτικά του προς έγκριση τύπου, στην περίπτωση της έγκρισης καθίσματος.
- 3.4.2. Ένα μέρος του σώματος του οχήματος, σε περίπτωση έγκρισης οχήματος.
4. ΕΓΚΡΙΣΗ
- 4.1. Αν το κάλισμα που υποβάλλεται προς έγκριση σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό πληροί τις σχετικές απαιτήσεις της παραγράφου 5 κατωτέρω, χορηγείται η έγκριση του εν λόγω τύπου καθίσματος.
- 4.2. Αν το όχημα που υποβάλλεται προς έγκριση σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό πληροί τις σχετικές απαιτήσεις των παραγράφων 6 και 7 κατωτέρω, χορηγείται η έγκριση του εν λόγω τύπου οχήματος.
- 4.3. Σε κάθε εγκεκριμένο τύπο χορηγείται αριθμός έγκρισης. Τα πρώτα δύο ψηφία του (προς το παρόν 03, που αντιστοιχεί στη σειρά τροποποιήσεων 03) δηλώνουν τη σειρά τροποποιήσεων που περιλαμβάνει τις πλέον πρόσφατες σημαντικές τεχνικές τροποποιήσεις που έγιναν στον κανονισμό κατά τη χρονική στιγμή έκδοσης της έγκρισης. Το ίδιο συμβαλλόμενο μέρος δεν επιτρέπεται να αποδώσει τον ίδιο αριθμό σε οποιονδήποτε άλλο τύπο καθίσματος ή οποιονδήποτε άλλο τύπο οχήματος.
- 4.4. Ειδοποίηση έγκρισης ή έπεκτασης ή άρνησης έγκρισης ενός τύπου καθίσματος και/ή ενός τύπου οχήματος σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό γνωστοποιείται στα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας του 1958 που εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό, με έντυπο σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος 1 και/ή του παραρτήματος 2 του παρόντος κανονισμού.
- 4.5. Σε κάθε κάλισμα το οποίο ανταποκρίνεται σε τύπο καθίσματος που έχει εγκριθεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και σε κάθε όχημα το οποίο ανταποκρίνεται σε τύπο οχήματος που έχει εγκριθεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό τοποθετείται εμφανώς και σε σημείο ευπρόσδικο που προσδιορίζεται στο έντυπο έγκρισης ένα διεθνές σήμα έγκρισης αποτελούμενο από:
- 4.5.1. κύκλο περιβάλλοντα το γράμμα «Ε», ακολουθούμενο από τον διακριτικό αριθμό του κράτους που χορήγησε την έγκριση⁽¹⁾.
- 4.5.2. τον αριθμό του παρόντος κανονισμού, ακολουθούμενο από το γράμμα R, μια παύλα και τον αριθμό έγκρισης, τοποθετημένο στα δεξιά του κύκλου όπως περιγράφεται στην παράγραφο 4.5.1.
- 4.6. Το σήμα έγκρισης πρέπει να είναι ευανάγνωστο και ανεξίτηλο.
- 4.7. Κατά περίπτωση, το σήμα έγκρισης τίθεται πάνω στο κάλισμα ή στα καθίσματα ή πάνω ή κοντά στην αναγνωριστική πινακίδα που έχει τοποθετηθεί στο όχημα από τον κατασκευαστή.
- 4.8. Παραδείγματα διατάξεων σημάτων έγκρισης δίνονται στο παράρτημα 3.
5. ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ
- 5.1. Κάθε τύπος καθίσματος διατεταγμένου προς τα εμπρός υπόκειται στις απαιτήσεις δοκιμών είτε του προσαρτήματος 1 (δυναμική δοκιμή) είτε των προσαρτημάτων 5 και 6 (στατική δοκιμή) κατόπιν αιτήσεως του κατασκευαστή.
- 5.2. Οι δοκιμές τις οποίες έχει περάσει επιτυχώς ο τύπος καθίσματος καταγράφονται στο έντυπο κοινοποίησης της έγκρισης ενός τύπου καθίσματος σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος 1.
- 5.3. Κάθε σύστημα ρυθμίσεως και μετατοπίσεως, αν υπάρχει, πρέπει να περιλαμβάνει ένα σύστημα ασφαλίσεως το οποίο πρέπει να είναι αυτομάτου λειτουργίας.
- 5.4. Τα συστήματα ρυθμίσης και ασφάλισης δεν απαιτείται να είναι σε πλήρη κατάσταση λειτουργίας μετά τη δοκιμή.
- 5.5. Ένα προσκέφαλο πρέπει να είναι εγκατεστημένο σε κάθε εξωτερικό πρόσθιο κάλισμα σε κάθε όχημα της κατηγορίας M₂ με μέγιστη μάζα που δεν υπερβαίνει τα 3 500 kg. Το εν λόγω προσκέφαλο πρέπει να συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του κανονισμού αριθ. 25, όπως τροποποιήθηκε από τη σειρά τροποποιήσεων 03.
6. ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΑΓΚΥΡΩΣΕΙΣ ΚΑΘΙΣΜΑΤΩΝ ΕΝΟΣ ΤΥΠΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ
- 6.1. Οι αγκυρώσεις των καθίσμάτων του οχήματος πρέπει να είναι ικανές να αντέχουν:
- 6.1.1. είτε τη δοκιμή που περιγράφεται στο προσάρτημα 2·
- 6.1.2. είτε, αν το κάλισμα είναι τοποθετημένο στο προς δοκιμή μέρος του σώματος του οχήματος, τις δοκιμές που προβλέπονται στο προσάρτημα 1. Το κάλισμα δεν χρειάζεται να είναι ένα εγκεκριμένο κάλισμα, εφόσον ικανοποιεί τις απαιτήσεις της παραγράφου 3.2.1 του προαναφερθέντος προσαρτήματος.

⁽¹⁾ Οι χαρακτηριστικοί αριθμοί των συμβαλλόμενων μερών στη συμφωνία του 1958 παρατίθενται στο παράρτημα 3 του ενοποιημένου ψηφίσματος για την κατασκευή οχημάτων (R.E.3), έγγραφο TRANS/WP.29/78/Αναθ. 2/Τροπ. 1.

- 6.2. Η μόνιμη παραμόρφωση, περιλαμβανομένης της υγραύσης, μιας αγκύρωσης ή της γύρω περιοχής επιτρέπεται εφόσον έχει εκτεθεί στην προδιαγραφόμενη δύναμη καθ' όλη την καθορισμένη περίοδο.
- 6.3. Σε περίπτωση πλειόνων τύπων αγκύρωσης σε ένα όχημα, για να χορηγηθεί έγκριση του οχήματος, πρέπει να δοκιμαστεί κάθε παραλλαγή.
- 6.4. Επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί μία δοκιμή για να εγκριθεί ταυτόχρονα ένα κάθισμα και ένα όχημα.
- 6.5. Στην περίπτωση των οχημάτων κατηγορίας M₃, οι αγκυρώσεις των καθίσμάτων θεωρείται ότι συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις των παραγράφων 6.1 και 6.2 εφόσον οι αγκυρώσεις των ζωνών ασφαλείας των αντίστοιχων θέσεων καθημένων είναι τοποθετημένες απευθείας στα καθίσματα που πρόκειται να εγκατασταθούν και αυτές οι αγκυρώσεις ζωνών πληρούν τις απαιτήσεις του κανονισμού αριθ. 14, αν είναι απαραίτητο με την παρέκκλιση που προβλέπεται στην παράγραφο 7.4.
7. ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΘΙΣΜΑΤΩΝ ΣΕ ΕΝΑΝ ΤΥΠΟ ΟΧΗΜΑΤΟΣ
- 7.1. Όλα τα διατεταγμένα προς τα εμπρός καθίσματα εγκρίνονται με βάση τις απαιτήσεις της παραγράφου 5 του παρόντος κανονισμού και υπόκεινται στους ακόλουθους όρους:
- 7.1.1. το κάθισμα θα έχει ύψος αναφοράς τουλάχιστον 1 m· και
- 7.1.2. το σημείο H του αμέσως οπίσθιου καθίσματος πρέπει να βρίσκεται λιγότερο από 72 mm πάνω από το σημείο H του εν λόγω καθίσματος, ή, αν στο οπίσθιο κάθισμα το σημείο H βρίσκεται ψηλότερα από 72 mm, τότε το εν λόγω κάθισμα πρέπει να δοκιμαστεί και να εγκριθεί για εγκατάσταση σε τέτοια θέση.
- 7.2. Κατά την έγκριση σύμφωνα με το προσάρτημα 1, εφαρμόζονται οι δοκιμές 1 και 2, με εξαίρεση τα ακόλουθα:
- 7.2.1. η δοκιμή 1 δεν εφαρμόζεται όταν το οπίσθιο μέρος του καθίσματος δεν είναι δυνατό να κτυπηθεί από μη προσδεδεμένο επιβάτη (δηλαδή δεν υπάρχει κάθισμα διατεταγμένο προς τα εμπρός ή πλευρικό ευθέως οπισθίως του προς δοκιμή καθίσματος).
- 7.2.2. Η δοκιμή 2 δεν εφαρμόζεται:
- 7.2.2.1. αν το οπίσθιο μέρος του καθίσματος δεν είναι δυνατό να κτυπηθεί από προσδεδεμένο επιβάτη· ή
- 7.2.2.2. αν το οπίσθιο κάθισμα είναι κάθισμα διατεταγμένο προς τα εμπρός εφοδιασμένο με ζώνη 3 σημείων με αγκυρώσεις που συμμορφώνονται πλήρως προς τον κανονισμό αριθ. 14 (χωρίς παρέκκλιση)· ή
- 7.2.2.3. αν το κάθισμα πληροί τις απαιτήσεις του προσαρτήματος 6 του παρόντος κανονισμού.
- 7.3. Κατά την έγκριση σύμφωνα με τα προσαρτήματα 5 και 6 εφαρμόζονται όλες οι δοκιμές, με εξαίρεση τα ακόλουθα:
- 7.3.1. Η δοκιμή του προσαρτήματος 5 δεν εφαρμόζεται αν το οπίσθιο μέρος του καθίσματος δεν είναι δυνατό να κτυπηθεί από μη προσδεδεμένο επιβάτη (δηλαδή δεν υπάρχει κάθισμα διατεταγμένο προς τα εμπρός ή πλευρικό κάθισμα ευθέως οπισθίως του προς δοκιμή καθίσματος).
- 7.3.2. Η δοκιμή του προσαρτήματος 6 δεν εφαρμόζεται:
- 7.3.2.1. αν το οπίσθιο μέρος του καθίσματος δεν είναι δυνατό να κτυπηθεί από προσδεδεμένο επιβάτη· ή
- 7.3.2.2. αν το οπίσθιο κάθισμα είναι εφοδιασμένο με ζώνη 3 σημείων με αγκυρώσεις που συμμορφώνονται πλήρως προς τον κανονισμό αριθ. 14 (χωρίς παρέκκλιση).
- 7.4. Η τοποθέτηση πλευρικών καθίσμάτων υπόκειται στους ακόλουθους όρους:
- 7.4.1. το κάθισμα θα έχει ύψος αναφοράς τουλάχιστον 1 m·
- 7.4.2. το επίπεδο μέσω των σημείων H των εκατέρωθεν πλευρικών καθίσμάτων είναι παράλληλο με το επίπεδο αναφοράς·
- 7.4.3. Η οριζόντια απόσταση ανάμεσα στη γραμμή του σημείου H μεταξύ δύο εκατέρωθεν πλευρικών καθίσμάτων δεν υπερβαίνει τα 725 mm και δεν είναι μικρότερη από 450 mm, μετρήθείσα οριζόντια ανάμεσα στα κάθετα διαμήκη επίπεδα που διαπερνούν τα κέντρα των καθίσμάτων (βλέπε προσάρτημα 7, εικόνα 1)· και
- 7.4.4. Η ασφάλεια των επιβατών σε πλευρικά καθίσματα εξασφαλίζεται με τημήμα του οχήματος (διαχωριστικό ή πλάτη καθίσματος διατεταγμένου προς τα εμπρός) μπροστά από το πρώτο πλευρικό κάθισμα. Αυτό το τημήμα του οχήματος πρέπει να ικανοποιεί τις απαιτήσεις του προσαρτήματος 7.
8. ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
- Οι διαδικασίες συμμόρφωσης της παραγωγής πρέπει να συμμορφώνονται με εκείνες που ορίζονται στο προσάρτημα 2 της συμφωνίας (E/ECE/324-E/ECE/TRANS/505/Aναθ.2), με τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- 8.1. Τα καθίσματα και/ή τα οχήματα που έχουν εγκριθεί με βάση τον παρόντα κανονισμό πρέπει να είναι κατασκευασμένα κατά τρόπο που να συμμορφώνονται με τον εγκεκριμένο τύπο, ικανοποιώντας τις απαιτήσεις που ορίζονται στις ανωτέρω παραγράφους 5, 6 και 7.
- 8.2. Για την επαλήθευση της τήρησης των απαιτήσεων της παραγράφου 8.1 πρέπει να διεξάγονται κατάλληλοι έλεγχοι της παραγωγής. Σε αυτή την περίπτωση, κατάλληλος έλεγχος σημαίνει έλεγχος των διαστάσεων του προϊόντος, καθώς και της ύπαρξης διαδικασιών για τον αποτελεσματικό έλεγχο της ποιότητας των προϊόντων.
- 8.3. Η αρμόδια αρχή που χορήγησε την έγκριση τύπου μπορεί ανά πάσα στιγμή να επαληθεύσει τις μεθόδους έλέγχου της συμμόρφωσης οι οποίες εφαρμόζονται σε κάθε μονάδα παραγωγής και να διεξαγάγει επί δειγμάτων οποιαδήποτε δοκιμή θεωρηθεί απαραίτητη από τις δοκιμές που πραγματοποιούνται για την έγκριση. Αυτές οι επαληθεύσεις διενεργούνται συνήθως ανά έτος.
9. ΚΥΡΩΣΙΣ ΓΙΑ ΜΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
- 9.1. Η έγκριση που χορηγείται για έναν τύπο καθίσματος και/ή τύπο οχήματος σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό δύναται να ανακληθεί αν δεν πληρούνται οι απαιτήσεις που παρατίθενται παραπάνω.
- 9.2. Αν ένα συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας που εφαρμόζει τον παρόντα κανονισμό ανακαλέσει μια έγκριση που έχει χορηγήσει προηγουμένως, πρέπει να ενημερώσει αμέσως σχετικά τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη που εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό, μέσω εγγράφου κοινοποίησης σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος 1 και/ή του παραρτήματος 2 του παρόντος κανονισμού.
10. ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΓΚΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΙ/Η ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ
- 10.1. Κάθε τροποποίηση του τύπου καθίσματος και/ή τύπου οχήματος κοινοποιείται στην αρχή έγκρισης τύπου που ενέκρινε τον τύπο καθίσματος και/ή τον τύπο οχήματος. Η αρχή αυτή δύναται είτε:
- 10.1.1. να θεωρήσει ότι οι τροποποιήσεις δεν είναι πιθανόν να επιφέρουν αξέιδολο γυναικείο δυσμενές αποτέλεσμα και ότι οπωσδήποτε το κάθισμα και/ή το θέρμαντο εξακολουθεί να πληροί τις απαιτήσεις ή
- 10.1.2. να απαιτήσει τη σύνταξη μιας επιπλέον έκθεσης δοκιμής από την αρμόδια για τη διεξαγωγή δοκιμών τεχνική υπηρεσία.
- 10.2. Η επικύρωση ή η απόρριψη της έγκρισης, στην οποία προσδιορίζονται οι τροποποιήσεις ανακοινώνονται στα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας που εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στην παράγραφο 4.4 ανωτέρω.
- 10.3. Η αρχή έγκρισης τύπου που εκδίδει επέκταση έγκρισης καθορίζει αύξοντα αριθμό για την εν λόγω επέκταση και ενημερώνει σχετικώς τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας του 1958 που εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό μέσω εγγράφου κοινοποίησης σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος 1 και/ή του παραρτήματος 2 του παρόντος κανονισμού.
11. ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΠΑΥΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ
- Αν ο κάτοχος της έγκρισης διακόψει οριστικά την παραγωγή ενός τύπου οχήματος που έχει εγκριθεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, ενημερώνει σχετικά την αρχή που χορήγησε την έγκριση. Με τη λήψη της σχετικής κοινοποίησης, η εν λόγω αρχή ενημερώνει σχετικώς τα άλλα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας του 1958 που εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό μέσω εγγράφου κοινοποίησης σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος 1 και/ή του παραρτήματος 2 του παρόντος κανονισμού.
12. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
- 12.1. Από την επίσημη ημερομηνία έναρξης ισχύος της σειράς τροποποιήσεων 02, κανένα συμβαλλόμενο μέρος που εφαρμόζει τον παρόντα κανονισμό δεν μπορεί να απόρριψει τη χορήγηση έγκρισης δυνάμει του παρόντος κανονισμού, όπως αυτός τροποποιήθηκε από τη σειρά τροποποιήσεων 02.
- 12.2. Από την 1η Νοεμβρίου 2012 τα συμβαλλόμενα μέρη που εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό θα χορηγούν έγκρισεις ΟΕΕ μόνο εφόσον ικανοποιούνται οι απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, όπως τροποποιήθηκαν με τη σειρά τροπολογιών 02.
- 12.3. Από την 1η Νοεμβρίου 2014 οι εγκρίσεις που έχουν εγκριθεί βάσει του παρόντος κανονισμού παύουν να ισχύουν, εκτός αυτών που χορηγήθηκαν σε συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, όπως τροποποιήθηκε με τη σειρά τροποποιήσεων 02.
- 12.4. Από την 1η Νοεμβρίου 2014, τα συμβαλλόμενα μέρη που εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό μπορούν να αρνούνται τη χορήγηση της πρώτης εθνικής ή περιφερειακής ταξινόμησης (πρώτη θέση σε κυκλοφορία) οχήματος που δεν έχει εγκριθεί σε συμμόρφωση με τις απαιτήσεις της σειράς τροποποιήσεων 02 του παρόντος κανονισμού.

- 12.5. Από την 1η Νοεμβρίου 2014 ή από την ημερομηνία έγκρισης ενιαίων διατάξεων δοκιμής για πλευρικά καθίσματα (δηλαδή του παρόντος κανονισμού), καθώς και διατάξεων για αυτά τα καθίσματα όσον αφορά τις αγκυρώσεις ζωνών ασφαλείας (δηλαδή του κανονισμού αριθ. 14) και οχημάτων εξοπλισμένων με ζώνες ασφαλείας (δηλαδή του κανονισμού αριθ. 16), ανάλογα με το ποια ημερομηνία προηγείται χρονικά, οι εγκρίσεις που χορηγήθηκαν βάσει της παραγράφου 1.5 του παρόντος κανονισμού παύουν να ισχύουν.
- 12.6. Ακόμα και μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της σειράς τροποποιήσεων 02, οι εγκρίσεις των κατασκευαστικών στοιχείων της σειράς τροποποιήσεων 01 του παρόντος κανονισμού παραμένουν σε ισχύ και τα συμβαλλόμενα μέρη που εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό εξακολουθούν να τις κάνουν δεκτές και δεν αρνούνται τη χορήγηση παράτασης σε εγκρίσεις σύμφωνα με τη σειρά τροποποιήσεων 01 του παρόντος κανονισμού.
- 12.7. Από την επίσημη ημερομηνία έναρξης ισχύος της σειράς τροποποιήσεων 03, ουδέν συμβαλλόμενο μέρος που εφαρμόζει τον παρόντα κανονισμό αρνείται τη χορήγηση έγκρισης βάσει του παρόντος κανονισμού όπως τροποποιήθηκε με τη σειρά τροποποιήσεων 03.
- 12.8. Τα συμβαλλόμενα μέρη που εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό θα χορηγούν, 24 μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της σειράς τροποποιήσεων 03, έγκριση μόνο αν πληρούνται οι απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, όπως τροποποιήθηκε με τη σειρά τροποποιήσεων 03.
- 12.9. Μετά 60 μήνες από τη θέση σε ισχύ της 03 σειράς τροποποιήσεων του παρόντος κανονισμού, τα συμβαλλόμενα μέρη που εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό μπορούν να αρνούνται πρώτη εθνική ή περιφερειακή καταχώριση (πρώτη είσοδο σε υπηρεσία) οχήματος που δεν πληρούν τις απαιτήσεις της 03 σειράς τροποποιήσεων του παρόντος κανονισμού.
- 12.10. Ακόμα και μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος της σειράς τροποποιήσεων 03, οι εγκρίσεις των κατασκευαστικών στοιχείων της σειράς τροποποιήσεων 01 ή 02 του παρόντος κανονισμού παραμένουν σε ισχύ και τα συμβαλλόμενα μέρη που εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό εξακολουθούν να τις κάνουν δεκτές και δεν αρνούνται τη χορήγηση παράτασης σε εγκρίσεις σύμφωνα με τη σειρά τροποποιήσεων 01 ή 02 του παρόντος κανονισμού.
13. ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΡΜΟΔΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΔΟΚΙΜΩΝ ΕΓΚΡΙΣΗΣ, ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΕΓΚΡΙΣΗΣ ΤΥΠΟΥ

Τα συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας του 1958 που εφαρμόζουν τον παρόντα κανονισμό οφείλουν να κοινοποιούν στη Γραμματεία των Ηνωμένων Εθνών τις ονομασίες και τις διευθύνσεις των τεχνικών υπηρεσιών που είναι αρμόδιες για τη διεξαγωγή των δοκιμών έγκρισης και των αρχών έγκρισης τύπου που χορηγούν έγκριση, καθώς και τα έντυπα με τα οποία πρέπει να αποστέλλεται η πιστοποίηση της έγκρισης ή της επέκτασης ή της απόρριψης ή της ανάκλησης της έγκρισης που εκδίδεται σε άλλες χώρες.

Προσάρτημα 1

Διαδικασίες δοκιμών για καθίσματα σύμφωνα με την παράγραφο 5 και/ή για αγκυρώσεις σύμφωνα με την παράγραφο 6.1.2 και/ή για την τοποθέτηση πλευρικών καθισμάτων σύμφωνα με την παράγραφο 3 του προσαρτήματος 7

1. ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ

1.1. Οι δοκιμές πρέπει να προσδιορίζουν:

1.1.1. Αν ο επιβάτης (οι επιβάτες) του καθίσματος συγκρατείται (συγκρατούνται) σωστά από το κάθισμα (τα καθίσματα) εμπρός του (τους) και/ή μέσω της χρήσης ζώνης ασφαλείας.

1.1.1.1. Αυτή η απαίτηση θεωρείται ότι ικανοποιείται αν η εμπρόσθια κίνηση οποιουδήποτε μέρους του κορμού και της κεφαλής του ανδρεικού δεν υπερβεί το εγκάρσιο κατακόρυφο επίπεδο που βρίσκεται σε απόσταση 1,6 m από το σημείο «R» του βοηθητικού καθίσματος.

1.1.1.2. Αν ο επιβάτης (οι επιβάτες) του καθίσματος δεν τραυματίζεται (τραυματίζονται) σοβαρά.

1.1.1.2.1. Αυτή η απαίτηση θεωρείται ότι ικανοποιείται αν πληρούνται τα ακόλουθα κριτήρια εμβιομηχανικής αποδοχής για το οργανοφόρο ανδρείκελο, τα οποία προσδιορίζονται σύμφωνα με το προσάρτημα 4· ήτοι:

1.1.1.2.2. για ανδρείκελο σε βοηθητικό διατεταγμένο προς τα εμπρός κάθισμα, πρέπει να ικανοποιούνται τα ακόλουθα κριτήρια εμβιομηχανικής αποδοχής:

1.1.1.2.2.1. το κριτήριο αποδοχής κεφαλής HIC είναι μικρότερο από 500·

1.1.1.2.2.2. το κριτήριο αποδοχής θώρακα (ThAC) είναι μικρότερο από 30g εκτός από περιόδους συνολικά μικρότερες των 3 ms ($g = 9,81 \text{m/s}^2$).

1.1.1.2.2.3. το κριτήριο αποδοχής μηριάσου οστού (FAC) είναι μικρότερο από 10 kN και δεν γίνεται υπέρβαση της τιμής των 8 kN για περιόδους συνολικά μικρότερες των 20 ms.

1.1.1.2.3. για ανδρείκελο σε βοηθητικό πλευρικό κάθισμα, πρέπει να ικανοποιούνται τα ακόλουθα κριτήρια εμβιομηχανικής αποδοχής:

1.1.1.2.3.1. το κριτήριο αποδοχής κεφαλής HIC είναι μικρότερο από 500·

1.1.1.2.3.2. τα κριτήρια αποδοχής θώρακα:

α) για το κριτήριο κάμψης θώρακα (KKΘ) μικρότερη ή ίση με 42 mm·

β) για το κριτήριο ταχύτητας είσδυσης (KTE) μικρότερη ή ίση με 1,0 m/sec·

1.1.1.2.3.3. το κριτήριο αποδοχής της πυέλου:

μέγιστη δύναμη στην ηβική σύμφυση (ΜΔΗΣ) μικρότερη ή ίση με 6 kN·

1.1.1.2.3.4. το κριτήριο αποδοχής της κοιλιακής χώρας:

μέγιστη δύναμη στην κοιλιακή χώρα (ΜΔΚ) μικρότερη ή ίση με 2,5 kN εσωτερικής δύναμης (ισοδύναμη προς εξωτερική δύναμη μεγέθους 4,5 kN).

1.1.1.3. Αν το κάθισμα και η έδραση του καθίσματος έχουν επαρκή αντοχή.

1.1.1.3.1. Αυτή η απαίτηση θεωρείται ότι ικανοποιείται αν:

1.1.1.3.1.1. Κανένα μέρος του καθίσματος, της έδρασης του καθίσματος ή των παρελκομένων δεν αποσπάται εντελώς κατά τη διάρκεια της δοκιμής.

1.1.1.3.1.2. Το κάθισμα συγκρατείται σταθερά, ακόμη και αν μία ή περισσότερες αγκυρώσεις αποσπαστούν μερικώς και όλα τα συστήματα ασφάλισης παραμείνουν άδικτα καθ' όλη τη διάρκεια της δοκιμής.

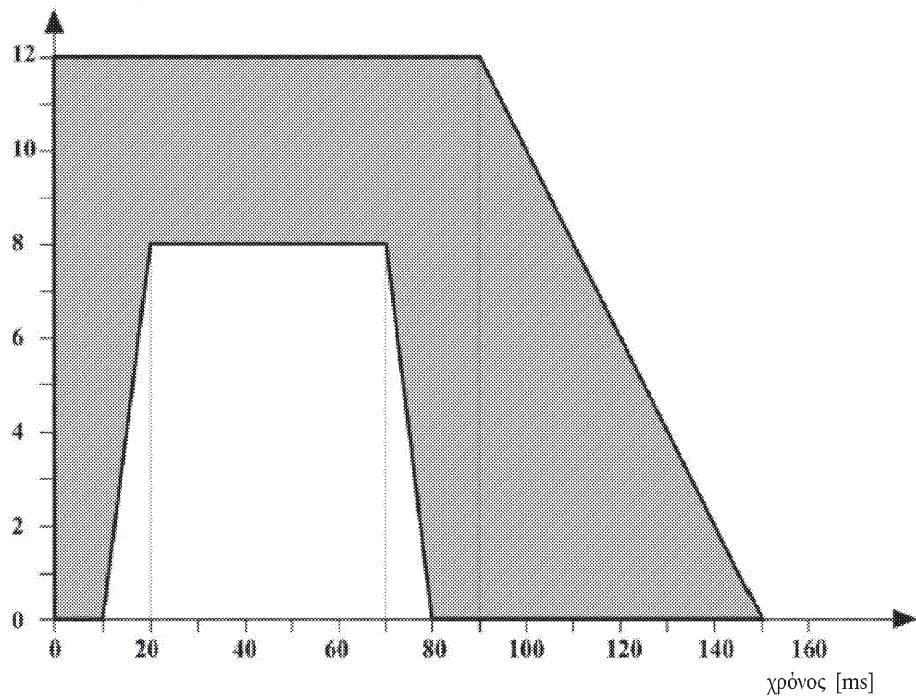
1.1.1.3.1.3. Ύστερα από τη δοκιμή κανένα δομικό μέρος του καθίσματος ή των παρελκομένων δεν έχει οποιαδήποτε ρωγμή ή κοφτερά μέρη ή προεξοχές που είναι πιθανό να προκαλέσουν σωματική βλάβη.

- 1.2. Όλα τα εξαρτήματα στερέωσης που βρίσκονται στο πίσω μέρος του καθίσματος ή παρελκόμενα αυτού πρέπει να είναι τέτοια ώστε να μειώνεται ο κίνδυνος πρόκλησης σωματικής βλάβης σε επιβάτη κατά την πρόσκρουση. Αυτή η απαίτηση θεωρείται ότι ικανοποιείται αν οποιοδήποτε μέρος που δύναται να έρθει σε επαφή με σφαίρα διαμέτρου 165 mm παρουσιάζει ακτίνα καμπυλότητας τουλάχιστον 5 mm.
- 1.2.1. Αν οποιοδήποτε μέρος των εξαρτημάτων στερέωσης και των παρελκομένων που προαναφέρονται είναι κατασκευασμένο από υλικό στιληρότητας κατώτερης από 50 Shore A σε άκαμπτο υπόστρωμα· οι απαίτησεις που καθορίζονται στην παραπάνω παράγραφο 1.2 ισχύουν μόνο για το άκαμπτο υπόστρωμα.
- 1.2.2. Τα μέρη του πίσω μέρους του καθίσματος, όπως διατάξεις ρύθμισης για το κάθισμα και παρελκόμενα, δεν υπόκεινται στις απαίτησεις της παραγράφου 1.2, αν στη θέση τρεμίας βρίσκονται κάτω από ένα οριζόντιο επίπεδο 400 mm πάνω από το επίπεδο αναφοράς, ακόμη και αν ο επιβάτης θα μπορούσε να έλθει σε επαφή με αυτά.
2. ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΔΟΚΙΜΗ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ
- 2.1. Το προς δοκιμή κάθισμα τοποθετείται:
- 2.1.1. είτε σε εξέδρα δοκιμών αντιπροσωπευτική του σώματος ενός οχήματος
- 2.1.2. είτε σε άκαμπτη εξέδρα δοκιμών.
- 2.2. Η αγκύρωση στην εξέδρα δοκιμών που προβλέπεται για το κάθισμα (τα καθίσματα) δοκιμής πρέπει να είναι ταυτόσημη ή να έχει τα ίδια χαρακτηριστικά με εκείνη που χρησιμοποιείται στο όχημα (στα οχήματα) όπου προορίζεται να χρησιμοποιείται το κάθισμα.
- 2.3. Το προς δοκιμή κάθισμα πρέπει να είναι πλήρες με όλη την επένδυση και τα παρελκόμενα. Αν το κάθισμα είναι εφοδιασμένο με τραπέζακι, αυτό πρέπει να βρίσκεται στη θέση στοιβασίας.
- 2.4. Αν είναι συρόμενο, το κάθισμα θα τοποθετείται στη θέση μέγιστης επέκτασης.
- 2.5. Αν είναι ρυθμιζόμενο, το ερεισινότο του καθίσματος πρέπει να ρυθμιστεί ούτως ώστε η προκύπτουσα κλίση του κορμού του ανδρεικέλου που χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό του σημείου «H» και της πραγματικής γωνίας του κορμού για τις θέσεις καθημένων των οχημάτων να είναι κατά το δυνατόν πλησιέστερη προς εκείνη που συνιστάται από τον κατασκευαστή για κανονική χρήση ή, ελλείψει συγκεκριμένης σύστασης του κατασκευαστή, κατά το δυνατόν πλησιέστερη προς τις 25° προς τα πίσω σε σχέση με την κατακόρυφο.
- 2.6. Αν το πίσω κάθισμα είναι εξοπλισμένο με ρυθμιζόμενο καθ' ύψος προσκέφαλο, αυτό πρέπει να βρίσκεται στη χαμηλότερη θέση του.
- 2.7. Οι ζώνες ασφαλείας εγκεκριμένου τύπου, σύμφωνα με τον κανονισμό αριθ. 16, που είναι τοποθετημένες σε αγκυρώσεις εγκατεστημένες σύμφωνα με τον κανονισμό αριθ. 14 (συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της παρέκκλισης που προβλέπεται στην παράγραφο 7.4 του εν λόγω κανονισμού) τοποθετούνται τόσο στο βοηθητικό κάθισμα, όσο και στο προς δοκιμή κάθισμα.
3. ΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ
- 3.1. Δοκιμή 1
- Η εξέδρα δοκιμής πρέπει να τοποθετηθεί πάνω σε φορείο.
- 3.2. Βοηθητικό κάθισμα
- Το βοηθητικό κάθισμα επιτρέπεται να είναι το ίδιον τύπου με το κάθισμα που υποβάλλεται σε δοκιμή και πρέπει να βρίσκεται παράλληλα και ευδέως οπισθίως του καθίσματος που υποβάλλεται σε δοκιμή. Τα δύο καθίσματα πρέπει να είναι στο ίδιο ύψος, να έχουν ρυθμιστεί με τον ίδιο τρόπο και σε απόσταση 750 mm.
- 3.2.1. Αν χρησιμοποιείται βοηθητικό κάθισμα διαφορετικού τύπου, αυτό θα αναφέρεται στο έγγραφο κοινοποίησης που αφορά την έγκριση ενός τύπου καθίσματος και τη συμμόρφωση με το υπόδειγμα του παραρτήματος 1 του παρόντος κανονισμού.
- 3.3. Ανδρείκελο
- 3.3.1. Το ανδρείκελο τοποθετείται μη προσδεδεμένο στο βοηθητικό κάθισμα, ούτως ώστε το επίπεδο συμμετρίας του να αντιστοιχεί στο επίπεδο συμμετρίας της εν λόγω θέσης καθημένων.
- 3.3.2. Ανεξάρτητα από τη θέση καθίσματος του ανδρεικέλου, η γωνία μεταξύ του άνω βραχίονα και της γραμμής αναφοράς κορμού-βραχίονα σε κάθε πλευρά πρέπει να είναι $40^\circ \pm 5^\circ$. Η γραμμή αναφοράς κορμού-βραχίονα ορίζεται ως η τομή επιπέδου εφαπτομένου στην εμπρόσθια επιφάνεια των ομοιωμάτων πλευρών με το διάμικτες κατακόρυφο επίπεδο του ανδρεικέλου στο οποίο κείται ο βραχίονας. Τα πόδια πρέπει να εκτείνονται στο μέγιστο και, αν είναι δυνατόν, να είναι παράλληλα· οι φτέρνες πρέπει να εφάπτονται του εδάφους.

- 3.3.3. Κάθε απαιτούμενο ανδρείκελο όπου συγκαθίσταται σε ένα κάθισμα σύμφωνα με την ακόλουθη διαδικασία:
- 3.3.3.1. το ανδρείκελο τοποθετείται στο κάθισμα ώστε το δυνατόν πλησιέστερα στην επιθυμητή θέση·
- 3.3.3.2. μια επίπεδη άκαμπτη επιφάνεια με εμβαδόν $76 \text{ mm} \times 76 \text{ mm}$ τοποθετείται ώστε το δυνατόν χαμηλότερα έναντι του εμπρόσθιου μέρους του κορμού του ανδρεικέλου·
- 3.3.3.3. η επίπεδη επιφάνεια πιέζεται οριζόντιως έναντι του κορμού του ανδρεικέλου με φορτίο μεταξύ 25 και 35 daN:
- 3.3.3.3.1. ο κορμός έλκεται προς τα εμπρός από τους ώμους προς την κατακόρυφη θέση, στη συνέχεια ανακλίνεται στο ερεισθόντο του καθίσματος. Αυτή η ενέργεια εκτελείται δύο φορές·
- 3.3.3.3.2. χωρίς να κινείται ο κορμός, η κεφαλή τοποθετείται σε θέση τέτοια ώστε η εξέδρα που υποστηρίζει τα όργανα μέτρησης που περιέχονται στην κεφαλή να είναι οριζόντια και το μεσοβελιαίο επίπεδο της κεφαλής να είναι παράλληλο με εκείνο του οχήματος (για πλευρικά καθίσματα, το μεσοβελιαίο επίπεδο της κεφαλής να είναι παράλληλο με το κατακόρυφο ενδιάμεσο επίπεδο του καθίσματος)·
- 3.3.3.4. η επίπεδη επιφάνεια αφαιρείται προσεκτικά·
- 3.3.3.5. το ανδρείκελο μετακινείται προς τα εμπρός πάνω στο κάθισμα και επαναλαμβάνεται η διαδικασία εγκατάστασης που περιγράφεται παραπάνω·
- 3.3.3.6. αν είναι απαραίτητο, διορθώνεται η θέση των κάτω μελών·
- 3.3.3.7. τα εγκατεστημένα όργανα μέτρησης δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να επηρεάζουν την κίνηση του ανδρεικέλου κατά την πρόσκρουση·
- 3.3.3.8. η θερμοκρασία του συστήματος των οργάνων μέτρησης πρέπει να σταθεροποιηθεί πριν από τη δοκιμή και να διατηρηθεί, στο μέτρο του δυνατού, μεταξύ 19 και 26°C .
- 3.4. Προσομοίωση πρόσκρουσης
- 3.4.1. Η συνολική μεταβολή ταχύτητας του φορείου που προσομοιώνει την πρόσκρουση πρέπει να είναι μεταξύ 30 και 32 km/h .
- 3.4.2. Η επιβράδυνση ή, κατ' επιλογήν του αιτούντος, επιτάχυνση του φορείου κατά τη διάρκεια της προσομοίωσης πρόσκρουσης πρέπει να είναι σύμφωνη με τις διατάξεις που παρουσιάζονται στην εικόνα 1 παρακάτω. Εκτός από διαστήματα συνολικής διάρκειας μικρότερης των 3 ms, η καμπύλη επιβράδυνσης ή επιτάχυνσης του φορείου ως συνάρτηση του χρόνου πρέπει να παραμείνει μεταξύ των οριακών καμπυλών που παρουσιάζονται στην εικόνα 1.
- 3.4.3. Εξάλλου, η μέση επιτάχυνση ή επιβράδυνση πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ 6,5 και $8,5 \text{ g}$.
- 3.5. Δοκιμή 2
- 3.5.1. Η δοκιμή 1 επαναλαμβάνεται με ανδρείκελο καθισμένο στο βοηθητικό κάθισμα: το ανδρείκελο προσδεδεμένο με ζώνη ασφαλείας τοποθετημένη και ρυθμισμένη σύμφωνα με τις οδηγίες του κατασκευαστή. Ο αριθμός των σημείων αγκύρωσης της ζώνης ασφαλείας για τον σκοπό της δοκιμής 2 πρέπει να καταγράφεται στο έγγραφο κοινοποίησης σχετικά με την έγκριση ενός τύπου καθίσματος σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος 1 του παρόντος κανονισμού.
- 3.5.2. Το βοηθητικό κάθισμα πρέπει είτε να είναι του ίδιου τύπου με το κάθισμα που υποβάλλεται σε δοκιμή ή διαφορετικού τύπου, τα στοιχεία του οποίου πρέπει να καταγράφονται στο έγγραφο κοινοποίησης σχετικά με την έγκριση ενός τύπου καθίσματος το οποίο καταρτίζεται σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος 1 του παρόντος κανονισμού.
- 3.5.3. Η δοκιμή 2 μπορεί να εφαρμοστεί σε μέρη του οχήματος εκτός των καθίσμάτων, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 8.1.7 του κανονισμού αριθ. 16 και στην παράγραφο 5.3.5 του κανονισμού αριθ. 14.
- 3.5.4. Σε περίπτωση που η δοκιμή 2 διεξάγεται με το ανδρείκελο προσδεδεμένο με ζώνη 3 σημείων και δεν γίνεται υπέρβαση των κριτηρίων τραυματισμού, το βοηθητικό κάθισμα θεωρείται ότι πληροί τις απαρτήσεις σχετικά με τα φορτία στατικής δοκιμής και την κίνηση της άνω αγκύρωσης κατά τη διάρκεια της δοκιμής που καθορίζεται στον κανονισμό αριθ. 14 σχετικά με αυτή την εγκατάσταση.
- 3.5.5. Η δοκιμή 2 μπορεί να εφαρμοστεί επίσης σε πλευρικά καθίσματα. Στην περίπτωση αυτή το βοηθητικό κάθισμα που αναφέρεται στην παράγραφο 3.2 πρέπει να είναι πλευρικό κάθισμα και να βρίσκεται στο σημείο που ορίζεται στο προσάρτημα 7.

Εικόνα 1

Επιβράδυνση ή επιτάχυνση (g)

Προσαρτήμα 2**ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜΩΝ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΓΚΥΡΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΟΧΗΜΑΤΟΣ ΚΑΤ' ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ 6.1.1****1. ΔΙΑΤΑΞΗ ΔΟΚΙΜΗΣ**

- 1.1. Μια άκαμπτη δομή επαρκώς αντιπροσωπευτική του καθίσματος που προορίζεται για χρήση στο όχημα στερεώνεται με τα μέσα στερέωσης (μπουλόνια, βίδες κ.λπ.) που παρέχονται από τον κατασκευαστή στα τμήματα της δομής που υποβάλλονται στις δοκιμές.
- 1.2. Αν μπορούν να τοποθετηθούν στην ίδια αγκύρωση πολλοί τύποι καθίσμάτων που διαφέρουν μεταξύ τους σε σχέση με την απόσταση μεταξύ των εμπρόσθιων και οπίσθιων άκρων των πελμάτων τους, η δοκιμή πρέπει να διεξαχθεί με τη μικρότερη βάση. Αυτή η βάση θα περιγράφεται στο πιστοποιητικό έγκρισης τύπου.

2. ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΟΚΙΜΗΣ**2.1. Πρέπει να εφαρμοστεί δύναμη F**

2.1.1. σε ύψος 750 mm πάνω από το επίπεδο αναφοράς και στην κατακόρυφη γραμμή που περιέχει το γεωμετρικό κέντρο της επιφάνειας που οριθετείται από το πολύγονο που έχει τα διάφορα σημεία αγκύρωσης ως κορυφές ή, κατά περίπτωση, τις απώτατες αγκυρώσεις του καθίσματος, από την άκαμπτη δομή όπως ορίζεται στην παράγραφο 1.1 ανωτέρω,

2.1.2. οριζοντίως και με κατεύθυνση προς το εμπρόσθιο μέρος του οχήματος,

2.1.3. με όσο το δυνατόν συντομότερη καθυστέρηση και για διάρκεια τουλάχιστον 0,2 s.

2.2. Η δύναμη F προσδιορίζεται είτε

2.2.1. με τον ακόλουθο τύπο: $F = (5\,000 \pm 50) \times i$, όπου:

το F δίνεται σε N και το i αναπαριστά τον αριθμό των θέσεων καθημένων του καθίσματος για το οποίο πρόκειται να εγκριθούν οι προς δοκιμή αγκυρώσεις· είτε, αν το ζητήσει ο κατασκευαστής,

2.2.2. σύμφωνα με τα αντιπροσωπευτικά φορτία που μετρώνται κατά τη διάρκεια δυναμικών δοκιμών, όπως περιγράφονται στο προσάρτημα 1 του παρόντος κανονισμού.

Προσάρτημα 3

ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

1. Όλες οι μετρήσεις που είναι απαραίτητες πρέπει να διενεργούνται με συστήματα μέτρησης που πληρούν τις προδιαγραφές του διεθνούς προτύπου ISO 6487:1987 με τίτλο «Τεχνικές μέτρησης σε δοκιμές πρόσκρουσης: Εξοπλισμός».

2. Δυναμική δοκιμασία

2.1. Μετρήσεις που πρέπει να γίνουν στο φορέο

Πρέπει να μετρηθούν τα χαρακτηριστικά επιτάχυνσης ή επιβράδυνσης του φορείου, από τις επιβραδύνσεις ή επιταχύνσεις που μετρώνται στο άκαμπτο πλαίσιο του φορείου, με συστήματα μέτρησης με CFC 60.

2.2. Μετρήσεις που πρέπει να γίνουν σε ανδρείκελα

Οι ενδείξεις των οργάνων μέτρησης καταγράφονται μέσω ανεξάρτητων διαύλων δεδομένων των ακολούθων CFC:

2.2.1. Μετρήσεις στην κεφαλή του ανδρεικέλου

Η συνισταμένη τριαξονική επιτάχυνση που αναφέρεται στο κέντρο βάρους (γ_r)⁽¹⁾ πρέπει να μετρηθεί με CFC 600.

2.2.2. Μετρήσεις στον θώρακα του ανδρεικέλου

Η συνισταμένη επιτάχυνση στο κέντρο βάρους πρέπει να μετρηθεί με CFC 180. Η κάμψη του θώρακα και το κριτήριο είσοδυσης (VC) μετρώνται με CFC 180.

2.2.3. Μετρήσεις στο μηριαίο οστό του ανδρεικέλου

Η αξονική δύναμη συμπίεσης πρέπει να μετρηθεί με CFC 600.

2.2.4. Μετρήσεις στην κοιλιακή χώρα του ανδρεικέλου

Οι δυνάμεις που ασκούνται στην κοιλιακή χώρα μετρώνται με CFC 600.

2.2.5. Μετρήσεις στην πύελο του ανδρεικέλου

Η δύναμη στην ηβική σύμφυση πρέπει να μετράται με CFC 600.

⁽¹⁾ Εκφρασμένη σε g (= 9,81 m/s²), η βαθμωτή τιμή της οποίας υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$$\gamma_r^2 = \gamma_l^2 + \gamma_v^2 + \gamma_t^2$$

όπου:

γ_l = η τιμή της στιγμαίας διαμήκους επιτάχυνσης.

γ_v = η τιμή της στιγμαίας κατακόρυφης επιτάχυνσης.

γ_t = η τιμή της στιγμαίας εγκάρσιας επιτάχυνσης.

Προσάρτημα 4

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ ΑΠΟΔΟΧΗΣ

1. ΜΕΤΩΠΙΚΗ ΠΡΟΣΚΡΟΥΣΗ (ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ΔΙΑΤΕΤΑΓΜΕΝΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΜΠΡΟΣ)

1.1. Κριτήριο αποδοχής κεφαλής (HIC)

1.1.1. Αυτό το κριτήριο τραυματισμού (HIC) υπολογίζεται με βάση τη συνισταμένη τριαξονική επιτάχυνση που μετράται σύμφωνα με το προσάρτημα 3, παράγραφος 2.2.1, με τον ακόλουθο τύπο:

$$HIC = (t_2 - t_1) \left[\frac{1}{t_2 - t_1} \int_{t_1}^{t_2} \gamma_r dt \right]^{2,5}$$

όπου t_1 και t_2 είναι οποιεδήποτε τιμές χρόνου κατά τη διάρκεια της δοκιμής και HIC είναι η μέγιστη τιμή για το χρονικό διάστημα t_1 , t_2 . Οι τιμές των t_1 και t_2 εκφράζονται σε δευτερόλεπτα.

1.2. Κριτήριο αποδοχής θώρακα (ThAC)

1.2.1. Αυτό το κριτήριο καθορίζεται από την απόλυτη τιμή της συνισταμένης επιτάχυνσης, εκφραζόμενη σε g και μετρούμενη σύμφωνα με το προσάρτημα 3, παράγραφος 2.2.2, και από την περίοδο επιτάχυνσης, εκφραζόμενη σε ms.

1.3. Κριτήριο αποδοχής μηριαίου οστού (FAC)

Αυτό το κριτήριο καθορίζεται από τη θλιπτική φόρτιση, εκφρασμένη σε kN, που μεταδίδεται αξονικά σε κάθε μηριαίο οστό του ανδρεικού, μετρούμενη σύμφωνα με το προσάρτημα 3, παράγραφος 2.2.3, και από τη διάρκεια της θλιπτικής φόρτισης, εκφραζόμενη σε ms.

2. ΠΛΑΕΥΡΙΚΗ ΠΡΟΣΚΡΟΥΣΗ (ΠΛΑΕΥΡΙΚΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ)

2.1. Κριτήριο αποδοχής κεφαλής (HIC), βλέπε παράγραφο 1.1 ανωτέρω.

2.2. Κριτήριο αποδοχής θώρακα

2.2.1. Παραμόρφωση του θώρακα: η μέγιστη παραμόρφωση του θώρακα είναι η μέγιστη τιμή παραμόρφωσης οποιασδήποτε πλευράς, η οποία καθορίζεται με τους αισθητήρες μετατόπισης του θώρακα.

2.2.2. Κριτήριο είσδυσης (VC):

η μέγιστη ταχύτητα είσδυσης είναι η μέγιστη τιμή VC σε οποιοδήποτε πλευρό, η οποία υπολογίζεται ως στιγμιαίο γνώμενο της σχετικής κάμψης του θώρακα ως προς το ημιθωράκιο επί την ταχύτητα συμπίεσης που προκύπτει ως πλαγώγος της κάμψης. Για τον υπολογισμό αυτό, ως κανονικό πλάτος ημιθωρακίου λαμβάνεται η τιμή 140 mm.

$$VC = \max \left[\frac{D}{0,14} \times \frac{dD}{dt} \right]$$

όπου: D (μέτρα) = βέλος συμπίεσης πλευρικού ιστού

Ο αλγόριθμος υπολογισμού που πρέπει να χρησιμοποιείται καθορίζεται στο παράρτημα 4 προσάρτημα 2 του κανονισμού αριθ. 95.

2.3. Κριτήριο αποδοχής κοιλιακής χώρας

Η μέγιστη δύναμη που ασκείται στην κοιλιακή χώρα είναι η μέγιστη τιμή του συνόλου των τριών δυνάμεων που μετρούνται με τους τρεις αισθητήρες δύναμης, στερεωμένους 39 mm κάτω από την επιφάνεια της πλευράς κρούσης.

2.4. Κριτήριο αποδοχής πυελού

Η μέγιστη δύναμη στην ηβική σύμφυση (ΜΔΗΣ) είναι η μέγιστη δύναμη που μετράται από δυναμομετρικό αισθητήρα στην ηβική σύμφυση της πυελού.

Προσαρτήμα 5

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΤΑΤΙΚΗΣ ΔΟΚΙΜΗΣ

1. ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ

- 1.1. Σκοπός των απαιτήσεων για τα καθίσματα που υποβάλλονται σε δοκιμή σύμφωνα με το παρόν προσάρτημα είναι να προσδιοριστεί:
 - 1.1.1. αν οι χρήστες του καθίσματος συγκρατούνται σωστά από τα καθίσματα που βρίσκονται μπροστά τους·
 - 1.1.2. αν οι χρήστες του καθίσματος δεν τραυματίζονται σοβαρά· και
 - 1.1.3. αν το κάθισμα και η έδραση του καθίσματος έχουν επαρκή αντοχή.
- 1.2. Οι απαιτήσεις της παραπάνω παραγράφου 1.1.1 θεωρείται ότι ικανοποιούνται αν η μέγιστη μετατόπιση του κέντρου εφαρμογής της κάθε δύναμης που καθορίζεται στην παράγραφο 2.2.1 μετρούμενη στο οριζόντιο επίπεδο και στο διάμικτης ενδιάμεσο επίπεδο της οικείας θέσης καθημένων δεν υπερβαίνει τα 400 mm.
- 1.3. Οι απαιτήσεις της παραπάνω παραγράφου 1.1.2 θεωρείται ότι ικανοποιούνται εφόσον πληρούνται τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:
 - 1.3.1. η μέγιστη μετατόπιση του κεντρικού σημείου εφαρμογής καθεμίας από τις δυνάμεις που καθορίζονται στην παράγραφο 2.2.1, μετρούμενη όπως περιγράφεται στην παράγραφο 1.2, δεν είναι μικρότερη από 100 mm·
 - 1.3.2. η μέγιστη μετατόπιση του κεντρικού σημείου εφαρμογής καθεμίας από τις δυνάμεις που καθορίζονται στην παράγραφο 2.2.2, μετρούμενη όπως περιγράφεται στην παράγραφο 1.2, δεν είναι μικρότερη από 50 mm.
 - 1.3.3. Όλα τα εξαρτήματα στερέωσης που βρίσκονται στο πίσω μέρος του καθίσματος ή παρελκόμενα αυτού πρέπει να είναι τέτοια ώστε να μειώνεται ο κίνδυνος πρόβλησης σωματικής βλάβης σε επίβατη κατά την πρόσκρουση. Αυτή η απαίτηση θεωρείται ότι ικανοποιείται αν οποιοδήποτε μέρος που δύναται να έρθει σε επαφή με σφαίρα διαμέτρου 165 mm παρουσιάζει ακτίνα καμπυλότητας τουλάχιστον 5 mm.
 - 1.3.4. Αν οποιοδήποτε μέρος των προαναφερθέντων εξαρτημάτων στερέωσης και παρελκομένων είναι κατασκευασμένο από υλικό σκληρότητας κάτωτερης των 50 Shore A σε άκαμπτο υπόστρωμα, οι απαιτήσεις που καθορίζονται στην παραπάνω παράγραφο 1.3.3 ισχύουν μόνο για το άκαμπτο υπόστρωμα.
 - 1.3.5. Τα μέρη του πίσω μέρους του καθίσματος, όπως διατάξεις ρύθμισης για το κάθισμα και παρελκόμενα, δεν υπόκεινται στις απαιτήσεις της παραγράφου 1.3.3, αν στη θέση ηρεμίας βρίσκονται κάτω από ένα οριζόντιο επίπεδο 400 mm πάνω από το επίπεδο αναφοράς, ακόμη και αν ο επίβατης θα μπορούσε να έλθει σε επαφή μαζί τους.
 - 1.4. Οι απαιτήσεις της παραγράφου 1.1.3 θεωρείται ότι ικανοποιούνται αν:
 - 1.4.1. κανένα μέρος του καθίσματος, της έδρασης του καθίσματος ή των παρελκομένων δεν αποσπάται εντελώς κατά τη διάρκεια της δοκιμής·
 - 1.4.2. το κάθισμα συγκρατείται σταθερά, ακόμη και αν μία ή περισσότερες αγκυρώσεις αποσπαστούν μερικώς και όλα τα συστήματα ασφαλισης παραμένουν άθικτα καθ' όλη τη διάρκεια της δοκιμής·
 - 1.4.3. ύστερα από τη δοκιμή κανένα δομικό μέρος του καθίσματος ή των παρελκομένων δεν έχει οποιαδήποτε ρωγμή ή κοφτερά μέρη ή προεξοχές που είναι πιθανό να προκαλέσουν σωματική βλάβη.
 2. ΣΤΑΤΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ
 - 2.1. Διάταξη δοκιμής
 - 2.1.1. Αυτός αποτελείται από κυλινδρικές επιφάνειες με ακτίνα καμπυλότητας ίση με 82 ± 3 mm και πλάτος:
 - 2.1.1.1. τουλάχιστον ίσο με το πλάτος του ερεισινότου κάθε δέσης καθημένων του προς δοκιμή καθίσματος για την άνω μήτρα·
 - 2.1.1.2. ίσο με $320 - 0 / + 10$ mm για την κάτω μήτρα, όπως φαίνεται στην εικόνα 1 του παρόντος προσαρτήματος.
 - 2.1.2. Η επιφάνεια που εφάπτεται στα μέρη του καθίσματος πρέπει να είναι κατασκευασμένη από υλικό του οποίου η σκληρότητα δεν είναι μικρότερη των 80 Shore A.
 - 2.1.3. Κάθε κυλινδρική επιφάνεια πρέπει να είναι εφοδιασμένη με τουλάχιστον έναν αισθητήρα ικανό να μετράει τις δυνάμεις που ασκούνται προς την κατεύθυνση που ορίζεται στην παράγραφο 2.2.1.1.
- 2.2. Μέθοδος δοκιμής
 - 2.2.1. Εφαρμόζεται δύναμη δοκιμής $\frac{1\ 000}{H_1} \pm 50$ N με χρήση μιας συσκευής, σύμφωνα με την ανωτέρω παράγραφο 2.1, στο οπίδιο μέρος του καθίσματος που αντιστοιχεί σε κάθε θέση καθημένων του καθίσματος.
 - 2.2.1.1. Η κατεύθυνση εφαρμογής της δύναμης πρέπει να βρίσκεται στο κατακόρυφο ενδιάμεσο επίπεδο της εν λόγω θέσης καθημένων· πρέπει να είναι οριζόντια και από το οπίδιο προς το εμπρόσθιο μέρος του καθίσματος.

2.2.1.2. Αυτή η κατεύθυνση πρέπει να βρίσκεται σε ύψος H_1 το οποίο πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ 0,70 m και 0,80 m και πάνω από το επίπεδο αναφοράς. Το ακριβές ύψος θα καθορίζεται από τον κατασκευαστή.

2.2.2. Εφαρμόζεται δύναμη δόκιμης $\frac{2\,000}{H_2} \pm 100$ N ταυτόχρονα στο οπίσθιο μέρος του καθίσματος που αντιστοιχεί σε κάθε θέση καθημένων του καθίσματος στο ίδιο κατακόρυφο επίπεδο και στην ίδια κατεύθυνση στο ύψος H_2 το οποίο πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ 0,45 και 0,55 m πάνω από το επίπεδο αναφοράς, με συσκευή σύμφωνη με την ανωτέρω παράγραφο 2.1. Το ακριβές ύψος θα καθορίζεται από τον κατασκευαστή.

2.2.3. Η μήτρα δοκιμής πρέπει να διατηρηθεί όσο το δυνατόν περισσότερο σε επαφή με το πίσω μέρος του καθίσματος κατά τη διάρκεια της εφαρμογής των δυνάμεων που καθορίζονται στις παραγράφους 2.2.1 και 2.2.2 παραπάνω. Θα είναι δυνατή η περιστροφή σε οριζόντιο επίπεδο.

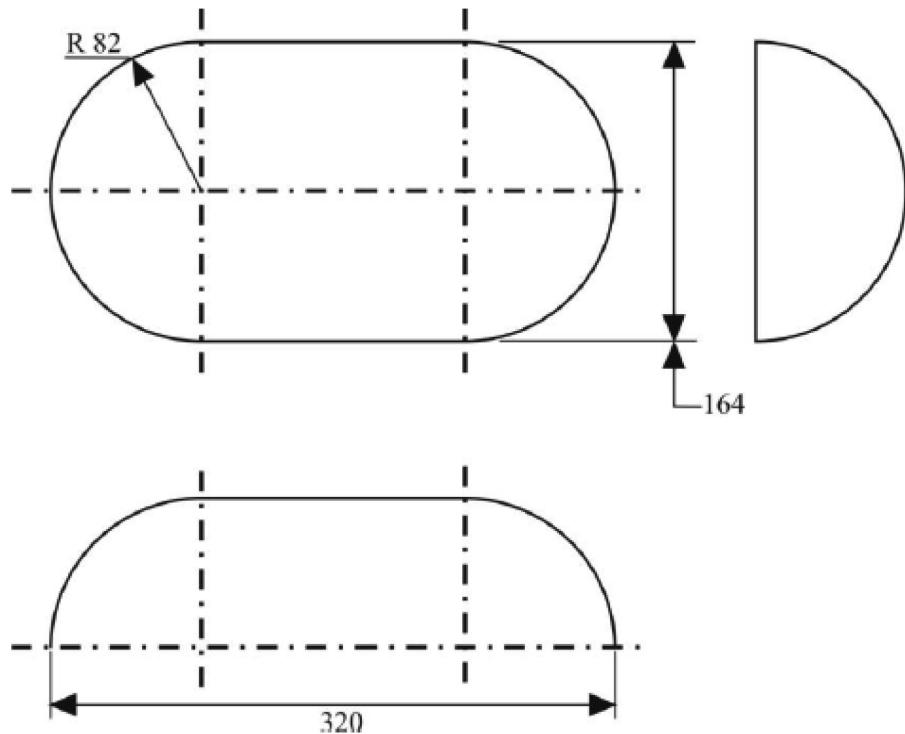
2.2.4. Όταν το κάθισμα αποτελείται από πλειόνες θέσεις καθημένων, οι δυνάμεις που αντιστοιχούν σε κάθε θέση καθημένων πρέπει να ασκούνται ταυτόχρονα και πρέπει να υπάρχουν τόσες άνω και κάτω μήτρες όσες είναι οι θέσεις καθημένων.

2.2.5. Η αρχική θέση κάθησης καθημένων καθεμίας από τις μήτρες καθορίζεται μέσω επαφής των συσκευών δοκιμής με το κάθισμα με δύναμη ίση τουλάχιστον με 20 N.

2.2.6. Οι δυνάμεις που αναφέρονται στις ανωτέρω παραγράφους 2.2.1 και 2.2.2 πρέπει να ασκηθούν όσο το δυνατό πιο γρήγορα και να διατηρηθούν όλες στην καθορισμένη τιμή, ανεξάρτητα από την παραμόρφωση, τουλάχιστον για 0,2 δευτερόλεπτα.

2.2.7. Αν η δοκιμή έχει διεξαχθεί με μία ή περισσότερες δυνάμεις, αλλά όχι με όλες τις δυνάμεις μεγαλύτερες από εκείνες που καθορίζονται στις ανωτέρω παραγράφους 2.2.1 και 2.2.2 και αν το κάθισμα πληροί τις απαιτήσεις, η δοκιμή θεωρείται ικανοποιητική.

Εικόνα 1

Εξοπλισμός στατικής δοκιμής

Προσάρτημα 6

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΟΠΙΣΘΙΟΥ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΕΡΕΙΣΙΝΩΤΩΝ

1. Τα στοιχεία του οπίσθιου τμήματος των ερεισινώτων των καθισμάτων που βρίσκονται στη ζώνη αναφοράς, όπως ορίζεται στην παράγραφο 2.21 του παρόντος κανονισμού, πρέπει να ελέγχονται κατόπιν αιτήσεως του κατασκευαστή, σύμφωνα με τις απαιτήσεις απορρόφησης ενέργειας που διατυπώνονται στο παράρτημα 4 του κανονισμού αριθ. 21. Γι' αυτό τον σκοπό, όλα τα παρελκόμενα που τοποθετούνται πρέπει να υποβάλλονται σε δοκιμή σε όλες τις θέσεις χρήσης, με εξαίρεση τα τραπέζια που θα εξετάζονται στη θέση στοιβασίας.
2. Αυτή η δοκιμή θα αναφέρεται στο έγγραφο κοινοποίησης της έγκρισης ενός τύπου καθίσματος, το οποίο καταρτίζεται σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος 1 του παρόντος κανονισμού. Πρέπει επίσης να εσωκλείεται σχεδιάγραμμα που να δείχνει το εμβαδόν του τμήματος του ερεισινώτου του καθίσματος, επαληθευμένο μέσω της δοκιμής διάλυσης ενέργειας.
3. Η δοκιμή αυτή μπορεί να εφαρμόζεται σε μέρη οχήματος, εκτός των καθισμάτων (παράγραφος 3.5.3 του προσαρτήματος 1 και παράγραφος 2.3 του προσαρτήματος 7).

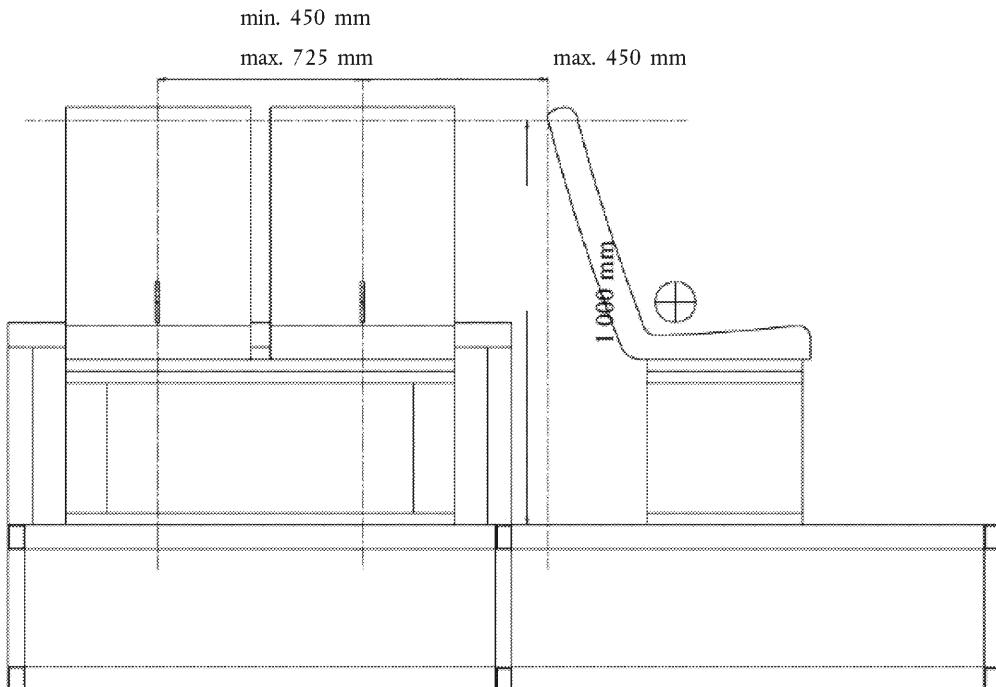
Προσάρτημα 7

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΣΕ ΠΛΕΥΡΙΚΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟ 7.4.4

- Η απόσταση ανάμεσα στο πρώτο κατά σειρά πλευρικό κάθισμα και το μέρος του οχήματος που είναι μπροστά από το εν λόγω πλευρικό κάθισμα δεν υπερβαίνει τα 450 mm. Όλες οι μετρήσεις γίνονται 1 000 mm πάνω από το επίπεδο αναφοράς του πρώτου κατά σειρά πλευρικού καθίσματος (βλέπε εικόνα 1).

Εικόνα 1

Απαίτησεις τοποθέτησης πλευρικών καθισμάτων

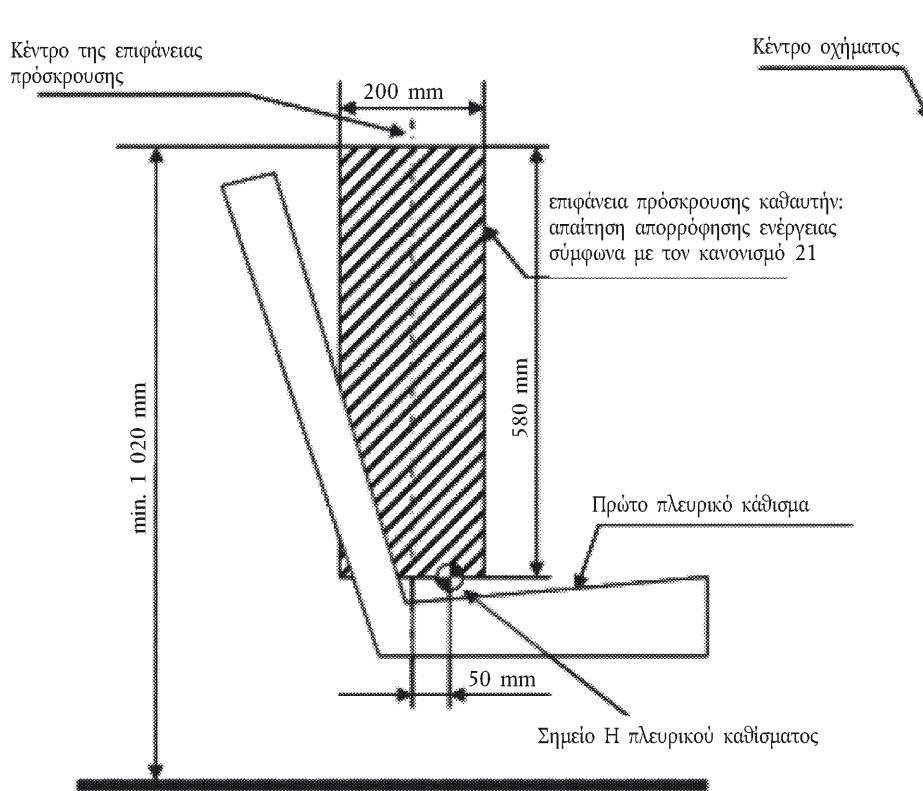

- Το τμήμα του οχήματος (διαχωριστικό ή πλάτη καθίσματος διατεταγμένου προς τα εμπρός) μπροστά από το πρώτο πλευρικό κάθισμα πρέπει να ικανοποιεί τις ακόλουθες απαίτησεις, για την ασφάλεια του επιβάτη σε αυτό το πρώτο κατά σειρά πλευρικό κάθισμα (βλέπε εικόνα 2):
 - το ύψος του μέρους του οχήματος, βάσει του επιπέδου αναφοράς του πρώτου κατά σειρά πλευρικού καθίσματος, δεν πρέπει να είναι μικρότερο από 1 020 mm· και
 - η επιφάνεια πρόσκρουσης καθαυτήν του μέρους του οχήματος έχει πλάτος 200 mm και ύψος 580 mm. Η επιφάνεια αυτή τοποθετείται έτσι ώστε ο κάθετος κεντρικός άξονας να βρίσκεται 50 mm πίσω από το σημείο H του πρώτου πλευρικού καθίσματος· και
 - η αντίστοιχη επιφάνεια του μέρους του οχήματος, κατόπιν προβολής σε κάθετο επίπεδο μέσω του σημείου H, καλύπτει τουλάχιστον το 95 % της επιφάνειας πρόσκρουσης καθαυτήν. Αυτό το μέρος του οχήματος πρέπει να ικανοποιεί την απαίτηση απορρόφησης ενέργειας του προσαρτήματος 6.
 - 3.1. Αν υπάρχει κενό στην αντίστοιχη επιφάνεια (συνήθως δύο καθίσματα διατεταγμένα προς τα εμπρός με κενό μεταξύ τους), η απόσταση καθορίζεται για κάθε κενό με μια σφαίρα διαμέτρου 165 mm. Η σφαίρα τίθεται σε επάφη με το κενό σε ένα σημείο της περιοχής του κενού που επιτρέπει τη μέγιστη διεύσδυση της σφαίρας, έχοντας υπόψη ότι δεν εφαρμόζεται φορτίο. Η απόσταση μεταξύ των δύο σημείων επαφής της σφαίρας πρέπει να είναι μικρότερη από 60 mm.

3. Κατ' επιλογή του κατασκευαστή, μπορεί να πραγματοποιηθεί δοκιμή σύμφωνα με το προσάρτημα 1 με το κατάλληλο ανδρείκελο για πλευρικά καθίσματα.

Εικόνα 2

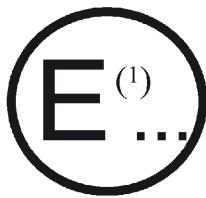
Απαιτήσεις τοποθέτησης για το μέρος του οχήματος πριν από το πρώτο πλευρικό κάθισμα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

[Μέγιστο μέγεθος: A4 (210 × 297 mm)]

Εκδούσα αρχή: Επωνυμία υπηρεσίας

.....
.....
.....

- Σχετικά με ⁽²⁾:
- Χορήγηση έγκρισης
 - Επέκταση έγκρισης
 - Άρνηση χορήγησης έγκρισης
 - Ανάκληση της έγκρισης
 - Οριστική παύση της παραγωγής

ενός τύπου ή τύπων καθίσμάτων δύον αφορά την αντοχή του (τους) σύμφωνα με τον κανονισμό αριθ. 80

Αρ. έγκρισης Αρ. επέκτασης

1. Εμπορικό όνομα ή μάρκα του καθίσματος:
2. Τύπος καθίσματος:
3. Ονοματεπώνυμο και διεύθυνση του κατασκευαστή:
4. Εάν υπάρχει, ονοματεπώνυμο και διεύθυνση του αντιπροσώπου του κατασκευαστή:
5. Πρόσθετες ενδείξεις:
 - 5.1. Σύντομη περιγραφή του τύπου του καθίσματος, του εξοπλισμού στερέωσης, των συστημάτων ρύθμισης, μετατόπισης και ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένης της ελάχιστης απόστασης μεταξύ των σημείων τοποθέτησης:
 - 5.2. Θέση και διάταξη των καθίσμάτων:
 - 5.3. Καθίσματα, αν υπάρχουν, με ενσωματωμένη αγκύρωση ζώνης ασφαλείας:
 - 5.4. Δοκιμή απορρόφησης ενέργειας του οπίσθιου μέρους των ερεισινώτων: ναι/όχι ⁽²⁾
 - 5.5. Σχεδιαγράμματα που δείχνουν το εμβαδόν του οπίσθιου τμήματος του ερεισινώτου του καθίσματος επαληθευμένα για διάχυση της ενέργειας
 - 5.6. Κάθισμα εγκεκριμένο σύμφωνα με την παράγραφο 5.1 του παρόντος κανονισμού (δυναμική δοκιμή): ναι/όχι ⁽²⁾
 - 5.6.1. Δοκιμή 1 σύμφωνα με το προσάρτημα 1: ναι/όχι ⁽²⁾
 - 5.6.2. Δοκιμή 2 σύμφωνα με το προσάρτημα 1: ναι/όχι ⁽²⁾
 - 5.6.3. Περιγραφή των ζωνών ασφαλείας και των αγκυρώσεων που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς της δοκιμής 2:
 - 5.6.4. Τύπος βοηθητικού καθίσματος που χρησιμοποιείται για τη δοκιμή 2 (αν διαφέρει από τον εγκεκριμένο τύπο καθίσματος):
 - 5.7. Κάθισμα εγκεκριμένο σύμφωνα με την παράγραφο 5.1 του παρόντος κανονισμού (στατική δοκιμή): ναι/όχι ⁽²⁾
 - 5.8. Δοκιμή σύμφωνα με το προσάρτημα 5: ναι/όχι ⁽²⁾
 - 5.9. Δοκιμή σύμφωνα με το προσάρτημα 6: ναι/όχι ⁽²⁾
6. Το κάθισμα υποβλήθηκε προς έγκριση στις:

7. Τύπος διάταξης: επιβράδυνση/επιτάχυνση⁽²⁾
8. Τεχνική υπηρεσία, υπεύθυνη για τη δοκιμή έγκρισης:
9. Ημερομηνία έκδοσης του πρακτικού από τη συγκεκριμένη υπηρεσία:
10. Αριθμός του πρακτικού που εκδόθηκε από τη συγκεκριμένη υπηρεσία:
11. Χορήγηση/απόρριψη/επέκταση/ανάκληση έγκρισης⁽²⁾
12. Θέση σήματος έγκρισης επί του καθίσματος:
13. Τόπος:
14. Ημερομηνία:
15. Υπογραφή:
16. Τα ακόλουθα έγγραφα, τα οποία φέρουν τον προαναφερόμενο αριθμό έγκρισης, είναι διαθέσιμα κατόπιν αίτησης:
.....

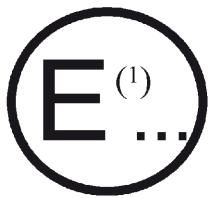
⁽¹⁾ Αναγνωριστικός αριθμός της χώρας που χορήγησε/επέκτεινε/απέρριψε/ανακάλεσε την έγκριση (βλέπε διατάξεις σχετικά με την έγκριση στον κανονισμό).

⁽²⁾ Διαγράφεται ό,τι δεν ισχύει.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

[Μέγιστο μέγεθος: A4 (210 × 297 mm)]

Εκδούσα αρχή: Επωνυμία υπηρεσίας

.....
.....
.....

Σχετικά με ⁽²⁾: Χορήγηση έγκρισης
Επέκταση έγκρισης
Άρνηση χορήγησης έγκρισης
Ανάκληση της έγκρισης
Οριστική παύση της παραγωγής

ενός τύπου: οχήματος όσον αφορά την αντοχή των αγκυρώσεων των καθισμάτων σύμφωνα με τον κανονισμό αριθ. 80
Αρ. έγκρισης Αρ. επέκτασης

1. Εμπορική ονομασία ή μάρκα του οχήματος:
2. Τύπος οχήματος:
3. Ονοματεπώνυμο και διεύθυνση του κατασκευαστή:
4. Εάν υπάρχει, ονοματεπώνυμο και διεύθυνση του αντιπροσώπου του κατασκευαστή:
5. Πρόσθετες ενδείξεις:
 - 5.1. Σύντομη περιγραφή του τύπου οχήματος, σύμφωνα με τις αγκυρώσεις του και την ελάχιστη τιμή της απόστασης μεταξύ των αγκυρώσεων:
 - 5.2. Μάρκα και τύπος των καθισμάτων εγκεκριμένου τύπου (αν υπάρχουν):
 - 5.3. Για κάθε σειρά καθισμάτων: ατομικά/πάγκος, σταθερά/ρυθμιζόμενα, σταθερή πλάτη/ρυθμιζόμενη πλάτη, ανατρεπόμενη πλάτη/κεκλιμένη πλάτη ⁽²⁾
 - 5.4. Θέση και διάταξη καθισμάτων (καθίσματα εγκεκριμένου τύπου και άλλα καθίσματα):
 - 5.5. Καθίσματα, αν υπάρχουν, με ενσωματωμένες αγκυρώσεις ζώνης ασφαλείας:
 6. Το όχημα υποβλήθηκε προς έγκριση στην:
 7. Τεχνική υπηρεσία, υπεύθυνη για τη δοκιμή έγκρισης:
 8. Ημερομηνία έκδοσης του πρακτικού από τη συγκεκριμένη υπηρεσία:
 9. Αριθμός του πρακτικού που εκδόθηκε από τη συγκεκριμένη υπηρεσία:
 10. Χορήγηση/απόρριψη/επέκταση/ανάκληση έγκρισης ⁽²⁾
 11. Θέση σήματος έγκρισης επί του οχήματος:
 12. Τόπος:
 13. Ημερομηνία:
 14. Υπογραφή:
 15. Τα ακόλουθα έγγραφα, τα οποία φέρουν τον προαναφερόμενο αριθμό έγκρισης, είναι διαθέσιμα κατόπιν αίτησης:

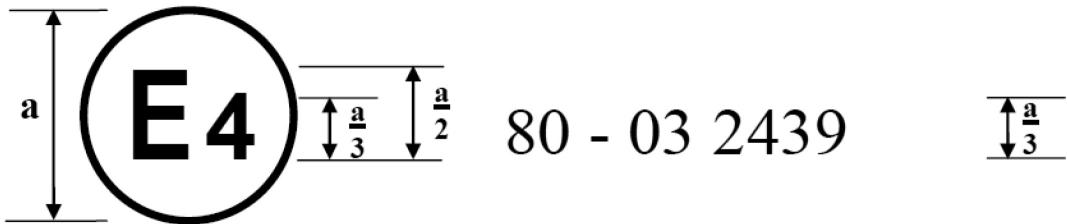
⁽¹⁾ Αναγνωριστικός αριθμός της χώρας που χορήγησε/επέκτεινε/απέρριψε/ανακάλεσε την έγκριση (βλέπε διατάξεις σχετικά με την έγκριση στον κανονισμό).

⁽²⁾ Διαγράφεται ότι δεν ισχύει.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 3

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΑ ΣΗΜΑΤΑ ΕΓΚΡΙΣΗΣ

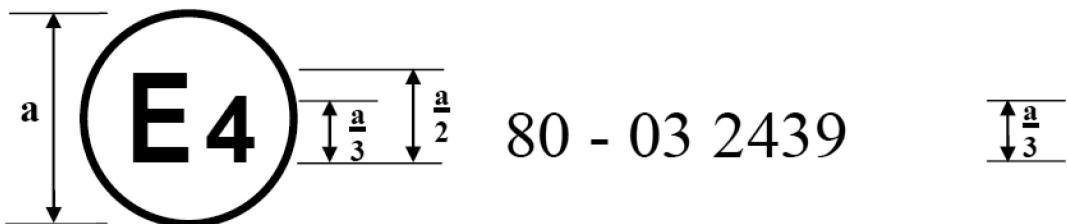
1. Διάταξη του σήματος έγκρισης για ένα κάθισμα

$a = 8 \text{ mm}$ τουλάχιστον

Το ανωτέρω σήμα έγκρισης που τοποθετείται σε ένα κάθισμα δείχνει ότι ο σχετικός τύπος καθίσματος, όσον αφορά την αντοχή των καθισμάτων, έχει εγκριθεί στην Ολλανδία (E4) με αριθμό 032439, κατόπιν δοκιμής σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παραρτήματος 4. Ο αριθμός έγκρισης δείχνει ότι η έγκριση χορηγήθηκε σύμφωνα με τις απαιτήσεις του κανονισμού αριθ. 80, όπως τροποποιήθηκε από τη σειρά τροποποιήσεων 03.

2. Διάταξη του σήματος έγκρισης για έναν τύπο οχήματος

$a = 8 \text{ mm}$ τουλάχιστον

Το ανωτέρω σήμα έγκρισης που τοποθετείται σε ένα οχήμα υποδεικνύει ότι αυτός ο τύπος οχήματος έχει εγκριθεί στην Ολλανδία (E4) με αριθμό 032439, όσον αφορά την αντοχή των αγκυρώσεων του οχήματος. Ο αριθμός έγκρισης δηλώνει ότι η έγκριση χορηγήθηκε σύμφωνα με τις απαιτήσεις του κανονισμού αριθ. 80, όπως τροποποιήθηκε με τη σειρά τροποποιήσεων 03.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 4

Διαδικασία για τον προσδιορισμό του σημείου H και της πραγματικής γωνίας του κορμού για τις θέσεις καθημένων στα μηχανοκίνητα οχήματα⁽¹⁾

Προσάρτημα 1 — Περιγραφή της τρισδιάστατης μηχανής σημείου H (μηχανή 3-D H)^{(1), (2)}

Προσάρτημα 2 — Τρισδιάστατο σύστημα αναφοράς⁽¹⁾

Προσάρτημα 3 — Δεδομένα αναφοράς για τις θέσεις καθημένων⁽¹⁾

⁽¹⁾ Η διαδικασία περιγράφεται στο παράρτημα 1 του ενοποιημένου ψηφίσματος για την κατασκευή οχημάτων (R.E.3), έγγραφο ECE/TRANS/WP.29/78/Rev.2. www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/wp29resolutions.html

⁽²⁾ Για τις λεπτομέρειες της κατασκευής της διάταξης 3-D H αποταθείτε στη Society of Automotive Engineers (SAE), 400 Commonwealth Drive, Warrendale, Pennsylvania 15096, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Η μηχανή αντιστοιχεί σε εκείνη που περιγράφεται στο πρότυπο 6549-1980 του ISO.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 216/2013 του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2013, για την ηλεκτρονική δημοσίευση της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 216/2013 του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2013, για την ηλεκτρονική δημοσίευση της Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 69 της 13.3.2013, σ. 1), από την 1η Ιουλίου 2013 μόνο η Επίσημη Εφημερίδα που δημοσιεύεται σε ηλεκτρονική μορφή είναι αυθεντική και παράγει νομικά αποτελέσματα.

Όταν δεν είναι δυνατή η δημοσίευση της ηλεκτρονικής έκδοσης της Επίσημης Εφημερίδας λόγω απρόβλεπτων και έκτακτων περιστάσεων, η έντυπη έκδοση είναι αυθεντική και παράγει νομικά αποτελέσματα σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 216/2013.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ — ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΣ ΣΕ ΠΡΑΞΕΙΣ

Από την 1η Ιουλίου 2013, ο τρόπος παραπομπής σε πράξεις τροποποιήθηκε.

Κατά τη διάρκεια μιας μεταβατικής περιόδου, ο νέος τρόπος χρησιμοποιείται παράλληλα με τον παλιό.

Το EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL